

توطئه ضد انقلاب، مائوئیست‌ها و لیبرال‌ها علیه انقلاب، به بهانه «بازگشایی دانشگاهها» را خنثی کنیم

آمریکا سعی دارد با فروختن آتش‌های جیبی و انحراف ذهن، بر آن لحظه مسعدی دست یابد که حریق اصلی، انقلاب را در شعله‌های خود خاکستر کند. حلقه‌ای از سلسله این آشوبها، قرار است امروز بعد از ظهر در تهران، بدست گروهک‌های امریکائی-مائوئیستی (بویژه «پیکر»، «رزمندگان» و «راه کارگر») مخالف انقلاب، مطرودین انقلاب، ساواک‌ها، ابرالها و متاسفانه افراد خام و فریب‌خورده‌ای که نگاهشان پیوسته در سطح می-بقیه درصفت ۴

امپریالیسم آمریکا و ضد - انقلاب پرورده‌اش از فرصتی برای ایجاد هرج و مرج و آشوب و دزدگیری، بمنظور تضعیف و نابودی انقلاب و جمهوری اسلامی ایران، استفاده میکنند. بویژه در دوران اخیر، که امپریالیسم آمریکا، خشمگین از شکست توطئه‌های خود، هتیمین توطئه را علیه انقلاب و جمهوری اسلامی ایران آغاز کرده است، در تدارک زمینه اجرای این توطئه، میکوشد که در هر گوشه از کشور «شری» برپا کند، شاید «خیر» اودر آن باشد. امپریالیسم

امام خمینی: هر گروهی که بیشتر مورد حمله بود و این اشخاص منحرف، بیشتر با و حمله میکردند، برای ملت مفیدتر است

و از جمله علیه عشایر غیور ایران انجام شده است، از نفتی این عشایر در نبرد با تجاوزگران صدامی یاد کردند. امام خمینی همچنین به توطئه‌ای که دشمنان انقلاب علیه نیرو-های مسلح انقلاب و از جمله علیه ارتش و سپاه پاسداران در جهت منحل شدن این ارگانها، انجام می‌گرفت و می‌گیرد، اشاره کردند و از جمله گفتند: بقیه درصفت ۴

امام خمینی، رهبر انقلاب و بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران، دیروز در مقابل تعدادی از خانواده‌های شهیدای رودس، کاشان و تبریز و اعضای ستاد فرهنگی جهاد سازندگی، در حسینیه جماران سخنانی ایراد کردند. امام خمینی در سخنان خود، ضمن اشاره به جنایاتی که در زمان رضاخان و پسرش محمد رضای ملوم علیه مردم ایران

دوره هفتم، سال دوم، شماره ۴۱۸۵
سه‌شنبه ۲۳ دی ۱۳۵۹، مطابق با
۲۳ ربيع الاول ۱۴۰۱، بها: ۱۵ ریال

درس عبرت از کودتاچیان ۲۸ مرداد

«شاهد»:

«باند ائتلافی «توده - نفتی»، با شدت بیسابقه و حتی تعجب‌آوری از حکومت مصدق دفاع و نگهبانی میکنند... آیا از آن هنگام که این حزب خائن وارد فعالیت سیاسی شد تاکنون، کسی پیاد دارد که بدینگونه از دولتی پشتیبانی و حمایت کرده باشد؟... باید دید که آقای دکتر مصدق چه منافع بزرگی را برای این باند جاسوس و بیگانه‌پرست تضمین نموده است که اینگونه پروانه‌وار دور شمع دولت مصدق میگرددند و خود را در آتش عشق این «پیشوای» سابق میسوزانند؟...»

«شاهد» ارگان دکتر مظفر بقائی کرمانی، (از عاملان درجه اول کودتای ۲۸ مرداد) - ۷ تیرماه (۱۳۳۲)

«انقلاب اسلامی»:

«حزب روسی توده، کمر بر نابودی حکومت ملی دکتر مصدق بسته بود.» (سرمقاله ۲۵ آذر ۱۳۵۹)

«میزان»:

«حزب توده... بادلان و بهانه‌های بی‌اساس تظاهرات و راه‌پیمایی‌های متعدد براه انداخت و در اعلامیه‌های راه‌پیمایی‌اش تهدید کرد که چنین و چنان خواهد کرد و مردم را بجان یکدیگر خواهد انداخت و چنین هم کرد... و دود حادثه بچشم مصدق میرفت... حزب توده بدین-ترتیب نهضتی را که تا پایان پیروزی پیش‌رفته بود، به شکست اندوختاری دچار ساخت.» (سرمقاله، ۸ آذر ۵۹)

انجمن‌های دانشجویان مسلمان
دانشگاهها و مدارس عالی:

«سیاست حزب توده در قبال نهضت ملی کردن نفت و دولت ملی دکتر محمد مصدق و خیانت آشکار رهبری آن حزب تا جاییکه منجر به تحقق کودتای ۲۸ مرداد گردید!»

(از اعلامیه مورخ ۳۰ آذرماه ۱۳۵۹)
ما از موضعگیری «میزان» و «انقلاب اسلامی»، تعجب نمی‌کنیم. جعل حقایق تاریخی و تکرار تبلیغات امپریالیستی علیه حزب توده ایران، روش همیشگی آنهاست. شگفتی ما از «انجمن-های دانشجویان مسلمان»، پیرو سازمان مجاهدین خلق ایران است که این دروغها و افتراات امپریالیستی را علیه حزب توده ایران تکرار می‌کند.

تمیق بر روی این تشابه شگفت‌انگیز، بسی آموزنده است.

در ادامه نبرد دلاورانه رزمندگان انقلاب یکی از ارتفاعات استراتژیک نوار مرزی ایلام به تصرف رزمندگان انقلاب درآمد

دومخزن بزرگ و لوله‌های نفتی عراق در منطقه فاونا بود شدند
در آرزو گذشته در منطقه غرب، ۵۰۰ نفر از تجاوزگران صدامی کشته شدند.

رزمندگان انقلاب در طی روزهای گذشته با ادامه تهاجم خود بر دشمنان متجاوز، ضربات کوبنده‌ای بر آنان وارد آوردند. به گزارش خبرگزاری پارس: ارتقاءات مرزی استان ایلام به احتراز درآوردند. فرماندار

درباره اظهارات اخیر آقای مهندس میرسلیم، معاون سیاسی وزارت کشور

دفاتر حزب توده ایران را باز پس دهید!

منطبق بر قانون، موافق منطق و لذا مورد تأیید ماست. پیش از ایشان دیگر مسئولین درجه اول جمهوری اسلامی ایران نیز چون دادستان کل کشور، وزیر کشور، امام جمعه تهران و... حمله به دفتر احزاب سیاسی را خلاف قانون دانسته و محکوم کرده بودند. اما متاسفانه علیرغم این اظهارات صحیح و موضعگیری-های مسئولان، نزدیک به شش ماه از اشغال دبیرخانه کمیته مرکزی حزب توده ایران و دفتر مرکزی نامه «مردم» در تهران، اوها از اشغال دفاتر حزب توده ایران و نامه «مردم» در بسیاری از شهرستانها، توسط عناصر غیر-بقیه در صفت ۷

نزدیک به شش ماه از
اشغال دبیرخانه کمیته
مرکزی حزب توده ایران
و دفتر مرکزی نامه
«مردم» توسط عناصر
غیرمسئول میگذرد

محل و رفع تصرف عدوانی از آنجا صادر شد، شهربانی به عنوان مجری حکم نسبت به تخلیه و تحویل آن به شاکیان اقدام کند.» سخنان آقای مهندس میرسلیم، معاون سیاسی وزارت کشور،

آقای مهندس میرسلیم، معاون سیاسی وزارت کشور، در گفتگویی با روزنامه «میزان» (۲۱ و ۲۲ آذر ۵۹)، درباره فعالیت سیاسی احزاب و گروهها و دفاتر آنها، مطالبی اظهار کرده‌اند. آقای مهندس میرسلیم در پاسخ این سؤال که: «بطوریکه اطلاع دارید، در چند ماه اخیر مراکز بعضی از احزاب و گروههای سیاسی قانونی، مورد حمله و تجاوز عده‌ای ناشناس یا شناخته شده قرار گرفته و بتصرف آنها درآمده است. با توجه به اینکه فعالیت سیاسی برای احزاب و گروههای سیاسی، مادامیکه حکمی از سوی مراکز قانونی تصمیم گیرنده صادر نشده است، آزاد می‌باشد، برای بازپس گرفتن آنها چه اقدامی لازم است که انجام گیرد؟» اظهار داشته است:

«صرف ساختمانها و مراکز فعالیت احزاب سیاسی هیچگونه مجوز قانونی ندارد و این وظیفه صاحبان ساختمانها یا مسئولان احزاب و گروههای سیاسی است که به مراجع قضائی شکایت کنند تا پس از آنکه حکم تخلیه

ریگان در انتظار حکومت لیبرالهست!

بنابه آخرین خبر آسوشیتدپرس (مندرج در روزنامه کیهان، ۲۲ و ۲۳ آذر ۵۹) ریگان رئیس جمهور منتخب ایالات متحده آمریکا، در یک مساجبه مطبوعاتی در لوس آنجلس، گفت: «... من شك دارم که در ایران دولتی وجود داشته باشد.»

ریگان افزود: «برقراری رابطه با ایران وقتی ممکن است که عناصر میانه‌روتری در ایران روی کار آیند.»
***
سؤال: آیا این «عناصر میانه‌روتر»، که ریگان در انتظار حکومت آنهاست، جز لیبرالها چه کسانی میتوانند باشند؟!

نبرد انقلابیون
السالوادور اوج تازه‌ای
میگیرد
بیش از ۵۰ شهر
تحت کنترل
نیروهای مسلح
انقلابی
السالوادور
درآمده است
صفحه ۸

حجت‌الاسلام هاشمی رفسنجانی:
تا متجاوز و اشغالگر در خاک کشورمان
هست، نه مذاکره میکنیم و نه آتش بس
را می‌پذیریم
صفحه ۲

حجت الاسلام هاشمی رفسنجانی:

تامتجاوزو اشغالگر در خاک کشورمان هست، نه مذاکره میکنیم و نه آتش بس را می پذیریم

حجت الاسلام هاشمی رفسنجانی رئیس مجلس شورای اسلامی ایران عصر دیروز در یک مصاحبه مطبوعاتی با خبرنگاران داخلی و خارجی شرکت کرد و به سوالات آنان پاسخ گفت. وی در مورد اغتشاشاتی که ضدانقلابیون قصد ایجاد آنرا دارند، گفت: «ما همیشه انتظار تحریک های مرموز ستون پنجم را داریم و الان که جنگ به مرحله حادی رسیده، اینبانی که بناست برای اربابان خدمت بکنند، از این گونه حرکات طبعاً مسکند، ولی مطمئناً مسئولان نخواهند گذاشت که آنها بتوانند ضربه ای بزنند.

یکی از ارتفاعات...

بقیه از صفحه ۱ بین نیروهای جمهوری اسلامی ایران و سربازان صدام کافر، حدود ۵۰۰ نفر از قوای دشمن به هلاکت رسیدند. وی ضمن اشاره به اهمیت استراتژیک موضعی که نیروهای انقلاب به تصرف درآورده اند، خاطر نشان کرد که نیروهای انقلاب پس از استقرار در این محل، منطقه را مین گذاری کردند. ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران، در اطلاعیه شماره ۳۷۱ خود بخشی از عملیات ۲۴ ساعت گذشته (۲۱دی) رزمندگان نیروهای مسلح انقلاب را اعلام کرده است. در این اطلاعیه از جمله آمده است:

ایران مواضع نیروهای عراقی را در ام الرصاص و المعامر زیر آتش شدید قرار داد و تلفات و ضایعاتی به ارتش عراق وارد کرد. ۴- دشمن با آتش توپخانه شهرستان شوش را هدف قرار داد و به یک بیمارستان و تعدادی خانه مسکونی خسارتی وارد ساخت.

در منطقه اندیشک، نبرد با آتش توپخانه و خمپاره اندازان ادامه دارد. در این منطقه، بر اثر اصابت ترکش خمپاره دشمن ۵ سرباز، یک درجه دار و یک افسر از دلاوران ارتش جمهوری اسلامی ایران مجروح شدند.

۵- در مناطق اهواز، دزفول و سوسنگرد تبادل آتش بین رزمندگان جانباز اسلام و نیروهای عراقی ادامه داشته است.

۶- در جبهه های ذوالفقاری آبادان، بهمنشیر و مارد نیروهای دلاور ارتش اسلام ضریبات مہلکی به دشمن وارد آوردند، که دشمن، بتلافی شکستهای نظامی خود، نقاطی از شهر آبادان را با توپخانه زیر آتش قرار داد و خساراتی بمنطق مسکونی وارد کرد.

در این عملیات ۹ تن از رزمندگان جانباز ارتش جمهوری اسلامی ایران جان خود را تقدیم انقلاب اسلامی کردند و تعدادی مجروح شدند.

۷- در جبهه غرب، دلاوران رزمنده ما با اجرای آتش توپخانه و تانک بر مواضع دشمن در منطقه گیلانغرب، ۱۰ دستگاه تانک دشمن و یک انبار مهمات آنها را منهدم کردند و تعدادی از افراد ارتش متجاوز صدام زود را کشته و زخمی ساختند و ۲۶ تن از آنان را به اسارت گرفتند.

همچنین در جبهه ملکشاهی، در روز ۱۹ دیماه، رزمندگان ژاندارمری جمهوری اسلامی ایران یک قبضه تفنگ ۱۰۶ میلیمتری، یک عراده توپ، یک قبضه ضد هوایی و تعدادی سنگر انفرادی و گروهی دشمن را منهدم و حدود ۸۳ نفر از افراد دشمن را اسیر و تعداد زیادی را کشته و زخمی کردند.

در این جبهه ۸ نفر از نیروهای دلاور ما به درجه شهادت نائل شدند.

در یکی دیگر از ارتفاعات این منطقه در اثر درگیری با دشمن متجاوز، ۴ نفر از جوانمردان ژاندارم نیز بشهادت رسیدند.

۸- قهرمانان نیروی دریایی جمهوری اسلامی ایران، در روز ۱۹ دیماه، در منطقه فار، خسارات سنگینی به یک فروند ناوچه دشمن وارد ساختند و ۲ مخزن بزرگ و چند لوله نفت عراق را منهدم کردند.

امام خمینی...

بقیه از صفحه ۱ «الان بحمدالله پاسدار و پاسبان و ژاندارمری و ارتش و عشایر و سایر قوای مردمی و بسیج و همه اینها هماهنگند و قدرت باطل را در هم کوفته اند و خواهند کویید. این نقشه ها بود که آنها کشیده بودند. امروز هم درصدد همین نقشه ها هستند و شما باید غافل نباشید از این چیزهایی که منتشر می کنند. شما باید توجه داشته بشید که هر گروهی که بیشتر مورد حمله

دبیرکل حزب کمونیست شیلی:

حق خلق شیلی در استفاده از قوه قهریه برای دفاع از خود، حتی بدون چون و چراست

دیکناتور سرنگون خواهد شد. این حتمی است. اما این سرنگونی خود بخود صورت نخواهد گرفت.

لویس کوروالان، دبیرکل حزب کمونیست شیلی گفت: «حق خلق شیلی برای استفاده از قوه قهریه برای دفاع از خود در مقابل خشونت و حکومت خودسرازه دارو دسته فاشیستی، حتی بدون چون و چراست»

دبیرکل حزب کمونیست شیلی، که در مصاحبه با روزنامه ایتالیایی «پاترسرا» سخن می گفت، اضافه کرد:

«سرتگون ساختن دیکتاتوری و اعاده دموکراسی، مانند گذشته، هدف عمده حزب کمونیست (شیلی) است. جهت اصلی سیاست ما، مبارزه و تحکیم توده ها است، و در چارچوب این سیاست، ما حق داریم که از اشکال و روشهای گوناگون مبارزه استفاده کنیم.»

کوروالان گفت: «حزب کمونیست شیلی هرگز بطور اصولی مبارزه مسلحانه را، بعنوان یکی از وسایل سرتگون کردن دیکتاتوری رد نکرده است. حق خلق برای قیام، حتی مقدس است که احتمالاً مجبور خواهد شد، در شرایط امروزی، هنگامیکه رژیم پینوشه آخرین امیدهای قشرهای معینی از مردم را برای انتقال مسالمت آمیز به دموکراسی بیاد داده است، اعمال کند.»

دبیرکل حزب کمونیست شیلی افزود:

«باصطلاح همه پرسی که طی آن، قانون اساسی فاشیستی در سپتامبر سال گذشته «به تصویب» رسید و ادامه قدرت پینوشه تا سال دو هزار «قانونی» شد، نمایانگر افزایش فشار و زورگویی به خلق است. علیه مخالفان دائمی شدن قدرت پینوشه، فشارهای وحشیانه اعمال می شود. عملیات تشییعی در نواحی کارگر نشین و مراکز دانشجویان صورت می گیرد. بموجب فرمانی، صدر حزب دموکرات مسیحی، نمی تواند بکشور بازگردد.»

کوروالان همچنین اضافه کرد:

«استبداد سرتگون خواهد شد. تردیدی در این مورد وجود ندارد. اما سرتگونی بخودی خود صورت نمی گیرد. مردم شیلی، بعد از پایان دادن به استبداد و وحشت در کشور خود، نظامی براساس عدالت اجتماعی برقرار خواهند کرد.»

جاسوسان ضیاء الحق در هند

رژیم دست نشانده ضیاء الحق همچنان به خرابکاری علیه کشورهای همسایه ادامه میدهد. به گزارش نشریه هندی «تریبون»، جاسوس پاکستانی در جامو و کشمیر بازداشت شدند. این ۵ تن ماموریت داشتند که درباره رژیم دست نشانده ضیاء الحق به هند فرستاده شده بودند، بازداشت شده اند.

کمک مالی به حزب توده ایران

یک وظیفه انقلابی است! از تویسرکان ۲۶۰۰۰ ریال ج. وف. از ساری ۱۱۰۰ ریال دهقانی از پایین رسته کیاکلا ۱۰۰۰ ریال

علاقتمندان می توانند کمک مالی خود را بحساب بانکی به نام قی گیشن و به شماره ۳۳۳۲ شعبه ۴۱۸ بانک ملی ایران (شعبه دهخدا)، خیابان شهید دکتر حسین فلمی بپردازند.

علاقتمندان می توانند کمک مالی خود را بحساب بانکی به نام قی گیشن و به شماره ۳۳۳۲ شعبه ۴۱۸ بانک ملی ایران (شعبه دهخدا)، خیابان شهید دکتر حسین فلمی بپردازند.

علاقتمندان می توانند کمک مالی خود را بحساب بانکی به نام قی گیشن و به شماره ۳۳۳۲ شعبه ۴۱۸ بانک ملی ایران (شعبه دهخدا)، خیابان شهید دکتر حسین فلمی بپردازند.

توطئه ضد انقلاب...

بقیه از صفحه ۱ لغز و قادر به شناختن عمق مسائل نیستند، برپا گردد. قرار است امروز سالگرد گشایش دانشگاهها در آخرین سال حکومت طاغوت. پنهان اعتراض به تعطیل دانشگاهها قرار گیرد. تعطیل دانشگاهها از آنجا آغاز شد که نظام آموزش عالی میبایست از کثافات فرهنگ استعماری و زباله های «تمدن غرب»، تطهیر شود. ما پیوسته بر ضرورت انقلاب فرهنگی در کل سیستم آموزشی تاکید کرده و آنرا بخش جدائی ناپذیر انقلاب ضد امپریالیستی و خلقی مردم ایران دانسته ایم. در عین حال تعطیل دانشگاهها را هرگز ضرورت انقلاب فرهنگی ندانسته و معتقد بوده ایم که تحولات دگرگونیهای ضرور در سیستم آموزشی را میتوان در شرایط ادامه کار دانشگاهها هم به انجام رساند. ما پیوسته هشدار داده ایم که تعطیل دانشگاهها وسیله تکلیفی درها هزار دانشجو و استاد و کارمند میتواند زمینه مساعدی برای توطئه های ضد انقلاب باشد، و لذا باید پنهان بدست ضد انقلاب

دانشجویان ودانش آموزان انقلابی!

کند و نه رویارویی با نظام جمهوری اسلامی ایران. گروهک های آمریکائی - مائوئیستی، که از آغاز با انقلاب ضد امپریالیستی و خلقی ۲۲ بهمن سرسبز داشته اند و از همان نخستین روز پیروزی همراه ضد انقلاب آشکار سنگ پایه توطئه علیه جمهوری اسلامی را گذارند، خود آتش افروختند و هر کجا آتشی بود، هیبه افکندند، اکنون باپخش اعلامیه های، نه فقط از دانشجویان و دانش آموزان، بلکه از کارگران و زحمتکشان تهران دعوت کرده اند که امروز در برابر دانشگاه تهران گرد هم آیند و این روز را به «روز اعتراض به تعطیلی دانشگاهها» تبدیل کنند. اما هر دانشجو و دانش آموز میهن دوستی میدانند که ۲۳ دی ۱۳۵۷، روز پیروزی دانشگاهیان انقلابی و ضد امپریالیست بر نظام جور و ظلم و ترور طاغوت بود و تعطیل امروزی دانشگاههای ما، برخاسته از زینتی انقلابی است و به قصد ایجاد دگرگونی در نظام آموزشی و هماهنگ ساختن آن با انقلاب ضد امپریالیستی مردمی ما صورت گرفته است، هر چند که اجتناب از آن میسر بود.

ضد انقلاب آشکار، گروهک های آمریکائی - مائوئیستی و پشتسر آنان لیبرال های خف کرده، میخواهند به تعطیل دانشگاهها در دوران انقلاب، همان خصلت و وزن و کیفیت و معنایی را بدهند که تعطیل دانشگاهها در دوران طاغوت داشت. تصادفی نیست که مقارن با این سالگرد، ارگان لیبرالها سرروز متوالی سرمقاله های خود را به «تعطیل دانشگاهها» اختصاص میدهد، تا درود بر شما!

این هفته در نامه «مردم» بزبان کردی می خوانید:

- امام خمینی: ایران به هیچ جا وابسته نیست و این بهترین چیزی است که جمهوری اسلامی آورده.
- آرامش انقلابی را حفظ کنیم، رزمندگان انقلاب، تا پیروزی نهایی بر تجاوزگران صدامی، قهرمانانه می رزمند.
- رفیق محمد فرهاد، دبیرکل کمیته مرکزی حزب کمونیست بنگلادش را آزاد کنید.
- به همدارباش سپاه پاسداران انقلاب پاسخ مثبت دهید.
- بیانیه حزب کمونیست عراق، قطعنامه قظاهرات میلیونی روز ۲۸ صفر:
- آمریکا را بزرگترین دشمن جنایتکار خود می دانیم.

نامه «مردم» بزبان کردی هر هفته سه شنبه ها منتشر می شود

دوسال خرابکاری امپریالیسم و

لیبرال هادر روابط ایران ولیبی

امپریالیسم امام موسی صدر را بود، لیبرال ها به لیبی حمله می کنند!

در ماجرای «ریودن امام موسی صدر» دو احتمال هست

- ۱- ریودن توسط دستگاههای جاسوسی امپریالیسم
- ۲- مفقود شدن در لیبی

لیبرالها پیوسته احتمال دوم را مطلق کرده اند و حتی یکبار هم به امپریالیسم مشکوک نشده اند!

خبر اختصاصی «ریودن امام موسی صدر» را «آیندگان» داریوش همایون، یک هفته بعد از «جمعه خونین» منتشر ساخت و پیگیرانه «لایتا» کرد که لیبی در ناپدید شدن امام موسی صدر مقصر است و ایتالیا گناهی ندارد!

با وجود برقراری روابط دوستانه بین ایران ولیبی، لیبرالها هنوز هم می گویند که بنا مقصر جلوه دادن لیبی، این رابطه را خراب کند.

رپوده شده و مشاورش در رم کشته شده است، ابراز تردید کردند... (همان جا) زیرا اگر اینطور میشد، سناریوی "ناپدید شدن امام موسی صدر در لیبی" به پایان می رسید، در حالی که کارگردانان امپریالیست و صهیونیست برای این بازی خیالهای دیگری داشتند و نمی خواستند به این زودی فیلم نقاب افکنانه خود را از برده بردارند.

دولت موقت راه «آیندگان» و «پزشکپور» را دنبال کرد!

اما مردم ایران برای «آیندگان» و اربابان «آیندگان» خواب خوشی دیده بودند، خوابی که مدتی بعد تعبیر شد. مردم قهرمان ایران به رهبری امام خمینی طومار طاغوت و طاغوتیان را درهم پیچیدند. قصه «آیندگان» به سر رسید، ولیعهد به پادشاهی نرسید! شاه رفت. امام آمد. نظام شاهنشاهی مضمحل شد. نظام جمهوری اسلامی استقرار یافت... دولت موقت آمد.

از جمله مسائل گوناگونی که در برابر دولت موقت، که بعدها دولت «گام به گام» نام گرفت، و اینک مردم آن را به نام دولت بورژوا لیبرالها می شناسند، قرار داشت، «مسئله امام موسی صدر» بود. در این مورد دو احتمال وجود داشت:

- ۱- امام موسی صدر در لیبی ناپدید شده باشد.
  - ۲- دستگاههای جاسوسی امپریالیستی، مانند صدها مورد مشابه در دوران معاصر، او را در ایتالیا ربوده و یا کشته باشند.
- دو احتمال را بررسی می کنیم:
- احتمال اول به لیبی، کشور انقلابی مسلمان، که دشمنی آن با امپریالیسم آمریکا بر همگان روشن است، با سادات خصم جانی است، یاور صدیق انقلابیون فلسطین است، در صف کشورهای مرفعی جهان قرار دارد، از آغاز انقلاب ایران در کنار انقلابیون ایران بوده است و... مربوط می شود.

تکذیب قاطع لیبی فایده های ندارد!

لیبیایی ها خود در این مورد چه می گویند؟ پاسخ را بر عهده ابراهیم البشاری، مدیر تبلیغات خارجی لیبی، که به تهران آمده بود، می ساریم:

... در روز ۱۹۷۸/۷/۱۸ یکی از همکاران امام موسی صدر با ما تماس گرفت و ایشان از ما خواستند که امام موسی صدر از لیبی دیدن کند و ما هم قبول کردیم و در تاریخ ۱۹۷۸/۷/۲۵ مسئولان امور کشور لیبی در بیروت امام موسی صدر را در آن کشور بدرقه کردند و در فرودگاه طرابلس نیز از سوی نمایندگان دولت لیبی مورد استقبال قرار

شدن امام موسی صدر، گذاشته شده و نویسنده خبر کوشیده است که این دو را با هم مرتبط سازد. حال آن که، کیست که نداند روابط ایران و لیبی، به علت سیاستهای ضد خلقی و خائنانه شاه ملعون، از مدت ها پیش تیره بود. لیکن عمال وابسته به آمریکا و صهیونیسم کوشیدند، تا با مخدوش کردن واقعیات و بازی با احساسات مذهبی مردم، کشور انقلابی مسلمان لیبی را دشمن شیعیان جلوه دهند و رژیم سفاک شاه ملعون را شیعه پرور!

انتشار اخبار تحریک کننده و موزیانه در مورد ملیت امام موسی صدر، علائق وی، نقش او در لبنان و... به طور مرتب در جریان می آید. صهیونیست ها ادامه یافت:

... امام موسی صدر، که اصلا ایرانی است، در اول سپتامبر گذشته و پس از سفر به لیبی ناپدید شد... (آیندگان - ۵ مهر ۵۷)

و همیشه هم با این تاکید که: «... وزارت کشور ایتالیا بار دیگر تاکید کرد که تحقیقات پلیس و سازمان های مخفی ایتالیا نشان می دهد که هیچ مدرکی وجود ندارد که امام موسی صدر... از طرابلس وارد رم شده باشد...» (همان جا)

و در شماره ۸ مهرماه ۵۷ «آیندگان»، پس از تکرار این که امام موسی صدر در لیبی ناپدید شده، «... مقامات لیبی گفته اند امام روز هشتم شهریور طرابلس را به مقصد رم ترک کرده است، لیکن مقامات ایتالیایی اظهار داشتند ورود او به ایتالیا ثبت نشده است...»

و برای روشن شدن سرنوشت امام موسی صدر (که در لیبی ناپدید شده است) از ژیسگاردستن کمک خواسته شد... (آیندگان - ۹ مهرماه ۵۷)

در این هنگام، امام مهدی روحانی، رهبر جامعه شیعه در اروپا، ضمن مصاحبه ای اظهار عقیده کرد که:

... باید برای کسب اطلاعات از مسافران پرواز... ایتالیا... آغاز کرد، زیرا مقام های لیبیایی تاکید کرده اند امام صدر با این پرواز طرابلس را به قصد رم ترک کرده است... (همان جا)

و «آیندگان» برای این که مبدا این فکر، که ایتالیایی ها در قضیه دست دارند، بین مردم، حتی به طور محدودی، مطرح شود، بلافاصله وارد عمل شد و اعلام کرد که:

«... یک سازمان لبنانی های غیر مذهبی... مسئولیت ربودن امام موسی صدر را... بر عهده گرفت...» (آیندگان - ۱۳ مهرماه ۵۷)

و باز هم با این تاکید (برای این که مردم از یاد لیبی غافل نشوند) که:

... تحقیق کنندگان ایتالیایی... در این که موسی صدر

صهیونیسم بین المللی، هر روز این خبر را داغ (!) نگاه داشت:

«هیات لیبیایی برای تحقیق درباره امام موسی صدر به رم رفت...» (آیندگان ۲ مهر ۵۷)

و البته چون قرار نبود که ایتالیا طرف اتهام قرار گیرد، بلافاصله پای ایتالیا راگراکشیدند: «... تلاش پلیس ایتالیا برای یافتن امام موسی صدر شکست خورد...» (آیندگان - ۳ مهر ۵۷)

و از آن پس سیر هربار به ایتالیا اشاره رفت، برای هیجان انگیز (!) کردن داستان بوده است.

«پزشکپور» لیبی را محکوم می کند!

به دنبال «آیندگان» و برای این که ساریو تکمیل شود، یک وکیل مجلس فرموده، با «آبرو و حیثیت ویژه!» سر برای پیگیری این بخته انتخاب شد: محسن پزشکیور، سر دست فاشیست های ایران! در باره او خبر بیشتری می گوئیم، ریسر که حاجت به بیان نیست. اودرتلگرافی به کورت والدهایم، دبیر کل سازمان ملل متحد، خواستار «اقدامات گسترده تری برای یافتن ریشه های توپنه ناپدید شدن امام موسی صدر...» (آیندگان ۳۰ مهر ۵۷) گردید. و صد البته که تلگرافی در «آیندگان» چاپ شد، همراه با این تاکید که:

... حضرت امام موسی صدر

امام خمینی: این تهمت را اجانب برای تفرقه اندازی می زنند

امام خمینی خطاب به سرگرد جلود اظهار داشتند: «مقصود من این نبود که به شما تهمت بزنم. مقصود من این است که شما قدرت دارید تا از کشورهای نزدیک خود تفحص کنید تا این معنا را حل نمایید. ما هیچ وقت به برادران خودمان تهمت نمی زنیم. این خلاف اسلام است»

سرگرد جلود به سوء استفاده دولت های بزرگ از مسئله موسی صدر، جهت جلوگیری از دیدار سرهنگ قذافی با امام خمینی اشاره کرد و افزود:

«برای قدرت های دشمن، ملت ایران و آقای موسی صدر، اهمیت ندارد. حادثه آقای صدر مسئله حقی است که «باطل» از آن بهره برداری می کند. آنان نزدیک شدن ما را با یکدیگر نمی خواهند برای آنان حکومت به فرم غربی اهمیت دارد. آنان، ایسن انقلاب را نمی خواهند.»

امام خمینی در جواب گفتند: «من هم این معنا را می دانم، لیکن می خواهم سوء تفاهمی بین ملت ها و دولت های اسلامی نباشد.»

امام در ادامه سخنان، افزودند: «این موضوع را که طرح کردم برای این است که به واسطه فعالیت شما تفاهمی بین دو دولت و دو ملت ایجاد شود، و این تهمت را که اجانب برای تفرقه اندازی می زنند، خنثی شود.»

(اطلاعات، ۱۶ اردیبهشت ۱۳۵۸)

بزرگان: سیاست اتخاذ شده در قبال لیبی را دنبال خواهیم کرد

جلود برای برقراری روابط ایران ولیبی تمنا می توأم پا تهدید می کرد

هر چند اقدام در این زمینه بدون واکنش از طرف گروه های خاص نبوده است، می توانم بگویم با قاطعیت این سیاست اتخاذ شده در قبال لیبی را دنبال خواهیم کرد. هنگامی که نخست وزیر لیبی در ایران بود، بسیار فشار آورد که برقراری روابط دیپلماتیک را بر من و ما تحمیل کند، ولی دست خالی بازگشت. بگذارید این نکته را بگویم که علی رغم میل شدید و نیاز دولت لیبی، برای برقراری روابط با ما، عدم موفقیت آنان در این زمینه از لحاظ بین المللی بسیار اهمیت دارد. آقای جلود هنگام مسافرتش به ایران در مورد برقراری ارتباط با لیبی تمنا می توأم با تهدید می نمود و اظهار داشت که یادی صهیونیست و آمریکا مانع برقراری روابط هستند. من به صراحت گفتم خیر آقا این طور نیست. مسئله خیلی روشن مسئله امام موسی صدر است. این صراحت باعث ملالتش شد و البته در مکان های مختلف نزد اشخاص مختلف گله کرد.

(اطلاعات، ۱۲ مهر ۱۳۵۸)

نگاهی به ماجرای تاسف بار ناپدید شدن امام موسی صدر، رهبر شیعیان لبنان، از آغاز تا امروز، می تواند بیش از پیش نقش مخرب امپریالیسم آمریکا، عمال وابسته به آن و لیبرال ها را در جریان موضع گیری گام به گام علیه انقلاب ایران بر همگان روشن کند.

از «آیندگان» آغاز شد

تعبیر انگیز نیست، اما تازه است که بدانید اول بار ماجرای «ناپدید شدن امام موسی صدر» و «قطعیت ناپدید وی در لیبی»، در روزنامه «آیندگان» درج گردید!

آری، «آیندگان» داریوش همایون، «آیندگان» بی آینده امپریالیسم و صهیونیسم، «آیندگان»، در ۲۶ شهریور ۵۷، نوشت:

... مسلمانان حکومت لیبی را می شناسند... به تاریخ خبر توجه کنید! یعنی در روزهای اوج گیری انقلاب ضد امپریالیستی و خلقی ایران، و درست در همان روزهایی که امپریالیسم آمریکا، نقشه مقابل با انقلاب هموز به سروری نرسیده ما را می کشید، «آیندگان» (تنها و تنها «آیندگان» هیچ یک از روزنامه های دیگر این خبر را نداشتند) مأموریت یافت، تا در پوشش یک خبر مجهول البویه، به رابطه آینده ایران و لیبی لطمه زند و از همان موقع انقلابیون دو کشور را در برابر هم قرار دهد. به این ترتیب بود که «آیندگان»، روزنامه ای که بودجه اش را صهیونیست ها تامین می کردند، صهیونیست هایی که سالها است بر شیعیان لبنان ظلم روا می دارند، وظیفه دل سوزی نسبت به امام موسی صدر، رهبر شیعیان لبنان، را بر عهده گرفت! «آیندگان»، در اول مهرماه ۵۷، نوشت:

... دیروز دهها هزار نفر از سوریه گذشتند و در دمشق علیه لیبی تظاهرات کردند... این آغاز ماجرا بود. سپس چیره خواران صهیونیسم، زیر عنوان «راهپیمایی بزرگ شیعیان لبنان علیه ناپدید شدن امام موسی صدر»، به تشریح راهپیمایی شیعیان پرداختند و، بدون ذکر منبع خبر، تصویر زیر را ارائه کردند:

... این راهپیمایی طولانی، که طبق برآوردهای شورای عالی شیعه، حدود ۲۰۰ هزار تن در آن شرکت داشتند، در حالی که منابع فلسطینی شمار جمعیت را بیش از ۲۰ هزار تن برآورد کردند (در آنجا نیشی هم به فلسطینی ها زده شده است) بدون هیچ حادثه قابل ذکری پایان یافت... اتوبوس های حامل مسافرین... راهبندان های چارم ناپذیری ایجاد کردند... (همان روز، همان جا)

و «آیندگان»، ارگان صهیونیست ها در ایران، با این روش، تکلیف را از همان روز روشن می کند:

... حکومت لیبی چندین بار تاکید کرده است که امام و دو تن همراهانش... طرابلس را به قصد رم ترک کرده بودند. با این حال مراجع شیعه لبنان همچنان متقاعد هستند که امام در لیبی بازداشت شده است... (همان روز - همان جا).

«آیندگان» از آن پس، بنا به دستور اربابان، دمی از انجام این وظیفه غفلت نورزید و در اجرای اوامر شیطان بزرگ - آمریکا و

کارگران کارخانه پیچ و مهره سازی شهریار:

به فرمان امام، در سنگر کارخانه می مانیم و با کار بیشتر، این سنگر را حفظ می کنیم

مهم ترین خواست ما جلوگیری از کاهش تولید و تعطیلی کارخانه است. ما از مسئولین دولتی می خواهیم که به هر صورت مواد اولیه مورد نیاز ما را تهیه کنند، تا این کارخانه تدریجاً تعطیل نشود.

مهم ترین خواست ما جلوگیری از کاهش تولید و تعطیلی کارخانه است. ما از مسئولین دولتی می خواهیم که به هر صورت مواد اولیه مورد نیاز ما را تهیه کنند، تا این کارخانه تدریجاً تعطیل نشود.

کارخانه پیچ و مهره سازی شهریار، طی سال پیش تأسیس شده است. در این کارخانه ۵۰ کارگر در یک شیفت از ساعت ۷ صبح تا ۴/۵ بعد از ظهر کار می کنند. این کارخانه قبلاً متعلق به علی رضایی معروف بوده است.

مواد اولیه مورد نیاز این کارخانه، قبلاً از زاینه و لوازم یدکی دستگاه های کارخانه از آلمان وارد می شده است. ولی اکنون ماه ها است که این لوازم وارد نمی شود و کارخانه با کمبود مواد اولیه و لوازم یدکی دستگاهها روبرو است. به همین جهت بسیاری از دستگاه های کارخانه از کار افتاده است.

در این مورد مدیر تولید کارخانه می گوید: "بعد از انقلاب مواد اولیه و لوازم یدکی مورد نیاز این کارخانه با دشواری های بسیار بدست ما می رسید و در حقیقت قبل از تحریم اقتصادی ما تحریم شده بودیم. پس از تحریم اقتصادی، ما بوسیله دلالان اطریشی و زاپسیتی توانستیم مقداری از لوازم مورد نیاز کارخانه را با قیمتی بسیار گرانتر خریدیم. الان حدود دو ماه است که این لوازم حمل شده اند، ولی نمی دانیم که این لوازم هم اکنون در کجا هستند. در این مورد هیچ مرجعی هم به ما یاری نمی کند، در جایی که بسیاری از دستگاه های ما خوابیده است، اگر وضع به همین ترتیب پیش برود، روزی که روز دستگاه های بیشتری از کار خواهد افتاد و کارخانه با خطر تعطیل روبرو خواهد بود."

برای آگاهی از وضع کارگران این کارخانه نماینده کارگران به گفتگو می نشینیم. نماینده کارگران درباره حقوق و مزایای کارگران می گوید:

"پس از تصویب قانون افزایش حقوق کارگران، در این کارخانه به حقوق هر کارگر در حدود ۳۵۰ تومان در روز اضافه شد. اما لغو سود ویژه باعث شد که همه کارگران ناراضی شوند. ما به عنوان اعتراض به این عمل، به وزارت کار رفتیم. اما آنها فقط به ما وعده دادند که در این قانون تجدیدنظر خواهد شد، ولی هنوز که کاری نگردیده اند. اکنون

این کارخانه مثل بسیاری از واحدهای دیگر کشور، از لحاظ مواد اولیه و لوازم یدکی کاملاً وابسته به خارج است. به سبب این وابستگی در اثر تحریم اقتصادی، تولید کاهش یافته و با خطر تعطیل روبروست. بجاست که دولت برای رفع مشکلات این کارخانه ها چاره جویی کند، و با بوجود آوردن مرکزی برای خودکفائی صنایع کشور، با همکاری کشور های دوست، در رفع وابستگی بکوشد.

کمک کارگران کارخانه آجر ماشینی آذربایجان به جنگ زندگان

کارگران کارخانه آجر ماشینی آذربایجان در تبریز از محل سهم تعاونی خود مبلغ ۷۰۰۰۰۰ ریال به جنگ زندگان کمک کرده اند و بدینوسیله خویش نشان داده اند.

درباره حوادث کار

سانحه: اخطاری که تکرار می شود!

ساختمان ها عموماً از استحکام لازم برخوردار نیستند. دیوارها - بخصوص در واحدهای کوچک تولیدی - خست و گلی و نامطمئن اند. کوچکترین ضربه ای از قبیل زلزله های خفیف، برف و باران و نظایر آن، سقف را بر سر کارگران می کوبد و غریب مرگ یکسره همه را در کام می کشد. در حالی که مطابق ماده ۵۰ قانون کار فعلی هم چنین اشکالی قابل تعقیب از طرف دادسراست، بطوری که طبق این ماده، از کار واحد جلوگیری می شود و پرداخت حقوق ایام بیکاری کارگران بعهده کارفرماست.

سیم کشی سالن های کارگاهها در بیشتر موارد غیر اصولی است و امکان برق گرفتگی زیاد است. وسایل و ادوات الکتریکی باید دارای حفاظ و پوش مناسب باشد و بطوری نصب شود که خطر برق گرفتگی و آتش سوزی را منتفی کند. این مساله در ماده ۲۸ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاهها تصریح شده است. با این وجود، کمتر جایی را می توان سراغ کرد که این ضوابط را کاملاً رعایت کرده باشد.

مطابق ماده ۷۵ همین آیین نامه (حفاظت و بهداشت عمومی) در کارگاهها باید با جدیگی کمک های اولیه محتوی داروهای مورد نیاز فوری وجود داشته باشد. کارفرما موظف است یک یا چند قفسه را به دارو و لوازم مربوط به کمک های اولیه، متناسب با تعداد کارگران، نوع کار و خطرات احتمالی، در جایی که دسترسی فوری آن ها برای کارگران میسر باشد، اختصاص دهد. یک بازدید اجمالی از واحدهای تولیدی نشان می دهد که این مساله حساس تا چه حد رعایت می شود.

علاوه بر این، واحدهای تولیدی باید به آمواس مجهز باشند، تا ترتیب اعزام فوری مصدومین احتمالی به درمانگاهها داده شود و فرصت نجات آنها از دست نرود. کارگاهها باید به خلبوش کننده دستی مجهز باشند، تا آتش سوزیها و حوادث احتمالی حتی لامکان جلوگیری شود. (ماده ۱۹ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در

خبرها کوتاه و کوبنده و مکرر است: قم - رحیم دلگشا، کارگر فنی شینگ، ماه پیش (آذر) به علت نبودن وسایل ایمنی، حین کار در دیگ آب اسید جوشان افتاد و سرانجام فوت کرد. کارگر مذکور پس از ۱۵ دقیقه که در دیگ ماند و بعلمت سروصدای دستگاه ها و غوغای ماشین ها کسی متوجه فریادهای او نشد، بالاخره بوسیله کارگران به بیمارستان انتقال یافت و پس از مدتی درگذشت.

سمنان - یکی از کارگران کارخانه گچ سمنان، که مسئول بسته بندی پاکت های گچ بود، ماه پیش (آذر) دچار حادثه شد. دست او زیر دستگاه ماند و دوانگشت او قطع شد. نمونه این سوانح کم نیستند. حوادث ناگوار که در محیط کار هر لحظه جان و سلامتی کارگران را تهدید می کنند و روزی نمی گذرد که یک حادثه بر سر این یا آن فرود نیاید و لب های رنگ پریده و کلام لرزان رد نگرانی را در زندگی کارگران نشان ندهد.

دستی یا پای قطع می شود. چشمی کور می شود. کارگری سرا می سوزد و خاکستر می شود. دچار برق گرفتگی می شود، از ارتفاع سقوط می کند و قامت رنجیده اش درهم می شکند. سقف کارگاه، برق کارگاه، دستگاه و ماشین آلات، بارها و وسایل، همه و همه چون زدهایی دهان باز می کنند، تا خوانده ای را به ماتم نشانند. چرا؟ حقیقت این است که کار کردن با دستگاه های پیچیده در کارگاهها، خود بخود امکان گرفتار شدن در کام حادثه را افزایش می دهد. همیشه خطر ناقص العضوشدن و جان دادن هست. ولی این خطر می تواند و باید مهار شود.

کارگران باید در محیط کار خود از هر جهت احساس آرامش و ایمنی کنند. وسایل ایمنی باید تکمیل باشد و تجهیزات لازم در اختیار آنها قرار گیرد. در آن صورت تا چه اندازه رانده می شود و کارگران با فراغ خیال و با خیال راحت کار روزانه خود را دنبال می کنند. اما متأسفانه در کارگاهها وضع دیگری حکم فرماست.

سندیکا برای کارگران خیلی مفید است

زحمتکشان را بر بنای حداقل نیازهای زندگی خانوادگی آنان تأمین کرد. نیز باید آنها را تشویق به گردهم آمدن و تشکیل شدن در اتحادیه صنفی خویش کرد، که مطابق قانون اساسی، حق تعیین شده آنها است. بر مسئولین است که با فراهم آوردن شرایط مناسب جهت تشکیل شدن زحمتکشان، بویژه در کردستان، ضد انقلاب را مبروی کند و توان زحمتکشان را در راستای انقلاب تقویت نماید.

کارگران نساجی سنندج:

در شهر سنندج حدود ۱۵۰ کارگاه کوچک نساجی وجود دارد، که محصول آنها رختخواب و حردسالان تشکیل می دهند، که به علت وسایل تولیدی و نساجی محلی از جابجایی و جابه جایی در بازارهای محلی است. دستگاه به روی جاله ای به عمق یک متر قرار گرفته و خود نساج در حین کار محور است تا کمر داخل جاله قرار گیرد و این امر باعث کمر درد و رمانسیم کارگر می شود. در بیشتر کارگاه ها، نساجا خودشان هم کار می کنند و در ضمن تعدادی هم شاگرد دارند. در بعضی از کارگاهها، شاگردان را حردسالان تشکیل می دهند، که به علت مستعدی بودن، دستمزدی دریافت نمی کنند. آنها وقتی طرز کار را یاد گرفتند، مزد ناچیزی دریافت می کنند. زحمتکشان نساج فاند سنندج، سورا و یا هر شکل دیگری هستند و کارگران آنها نیز بیمه نیستند. در یکی از کارگاه های این شهر، نای صحبت یکی از اساد - کاران می سیم.

حقوق کارگران دفاع و آنها را بیمه کند. ما از مسئولین جمهوری اسلامی ایران و بخصوص مسئولین امور کارگران در سنندج می طلبیم که به کارگران نساجی و دیگر تولیدکنندگان کوچک شهرستان سنندج توجه جدی کنند. از جمله اقدامات فوری که مسئولین باید در این زمینه انجام دهند، بیمه کردن همه زحمتکشان و نظارت بر شرایط کار و زندگی آنها است. باید حداقل دستمزد را تعیین

پرداخت وام به دامپروان زحمتکش و خردپا

جلوگیری از تجاوزات و اعمال فشار عمده مالکان

جهد سازندگی در خدمت دهقانان

کمک به جبهه جنگ عادلانه علیه رژیم جنایتکار صدام

آماده برای تولید محصولات دامی و زراعی

دهقانان زحمتکش روستاهای شهرستان بجنورد، در منطقه شمالی خراسان، نیز چون دیگر نقاط میهن - مان، آثار ظلم و ستم طاغوت و سالیان دراز غارتگری بزرگ مالکان را بر چهره خود نقش شده دارند. بر اثر سیاستهای خانمان بر - انداز و ضددهقانی رژیم مغزورپهلوی در سالهای گذشته، زالوهای جون، مهدوی و هزیر یزدانسی و ... توانستند تحت عنوان "گستوصفت" بر قسمت عمده زمینهای مرغوب و حاصلخیز این منطقه جنگ بیندازند و، در نتیجه، به استثمار بسیاری از دهقانان مستعبدیده این منطقه. به عنوان کارگر کشاورزی بردارند. علاوه بر این جنایتکاران رسوا شده و فراری، تعداد زیادی زمیندار بزرگ نیز به استثمار شدید دهقانان مشغول بودند. پس از انقلاب، عوامل سر -

برمیداست، هنوز تحولی مست در جهت توسعه پرورش دام رخ نداده و دامداران هنوز از نعمات انقلاب بر - حوردار نشدهاند. اکثریت نام روستاهای منطقه از اسدایی ترین امکانات زندگی، طر - بری، آب لولهکشی، حمام، درمانگاه و غیره بی بهره اند. راههای آس - مفلد کوهستانی طوری است که در زمستان، با بارش اولین برف، مسدود می - شود و رابطه روستا با شهر قطع می - گردد. جهاد سازندگی بجنورد و دیگر ارکانهای انقلابی، با تمام کوشش و تلاش خود، هنوز قادر به برآوردن بسیاری از نیازمندیهای مردم و اساسی مردم روستاها نگردیده اند. دلیل این امر را در کمبود نیرو و فقدان بودجه کافی و دیگر امکانات ضروری در این سبادهای، می - توان یافت. همزمان با آغاز تجاوزات رژیم جنایتکار صدام به خاک میهن عزیز ما، منظور در هم کوشیدن انقلاب بزرگمان، روستائیان این منطقه نیز داوطلب هرگونه فداکاری در تمام صحنه های نبرد، چه در جبهه و چه با کشت و تولید بیشتر برای استحکام پشت جبهه، هستند. اکنون به مصداق مثل "مست سوره خروار"، با چند روستای این منطقه آشنا می - شویم:

روستای «گوی نیک»

این روستا با ۹۵ خانوار ساکنین خود، در ۱۴۱ کیلومتری شهرستان بجنورد و ۲۱ کیلومتری مرکز بخش "راز" واقع است. مردان ده با زراعت و دامداری زندگی می - گذرانند و زنان ده نیز به فالی بافی

زین العابدین سجایی، عوض سجایی، دربان اینم، مسئول ساحس بنده آب ده هستند.

قربان می گوید: "گرفتن این عکسها چه تاثیری برایم دارد؟ شما که عکس ما را می گیرید، آنها را به مسئولان دولتی نشان دهید که ما این طوری زندگی و کار می کنیم. تافکری برایمان بکنند"

روستای قنلیش - بجنورد

از تمام امکانات معمولی زندگی بی - بهره اند.

اهالی این دو روستا برای حکم با تجاوزگران صدامی و امریالیم آمریکا اعلام آمادگی کرده اند و می - گویند:

"حاضریم تا آخرین قطره خون خود را فدای میهن و انقلاب خود کنیم."

ده «قاضی» از توابع بخش «راز» بجنورد

ده قاضی، روستای کوچکی است در مسر جاده بجنورد به غلامان،

ده از درمانگاه محروم و موقع بیماری با چارند به مرکز بخش راز مسافرت کند.

قنبرعلی، یکی از دهقانان جوان ده، می گوید: "طی نامه های زیادی از دولت و جهادسازندگی تقاضای برقی کرده ایم و آنها هم قولش را داده اند، ولی هنوز خبری نشده است."

جاده روستا خاکی است و یکبار توسط جهاد سازندگی هموار گردیده است.

محمدعلی یکی از دهقانان زحمتکشی که ناراحتی سه و پا دارد، می گوید:

آخرش هم با این گرانی، چگونه باید بگذرانم، نمی دانم؟" جعفرقلی می گوید: "ما زحمتکشان با جان و دل حاضریم به فتوای امام خمینی به جنگ آمریکا برویم. لاف با همین جویم به جبهه می روم. از روزی که جنگ شده، اربابم خیلی خوشحاله، چون انقلاب اگر با بکیرد، به ضرر اربابها و به نفع ما زحمتکشانست."

روستای «کلاته میرزا»

این کلاته که به نام ارباب آن "میرزا" نامیده می - شود، دارای ۹ خانوار جمعیت است. این دهکده کوچک در ۱۱ کیلومتری مرکز بخش غلامان واقع است. بهار و تابستان هر سال، اینجا محل بیلاقی دامداران غلامان است.

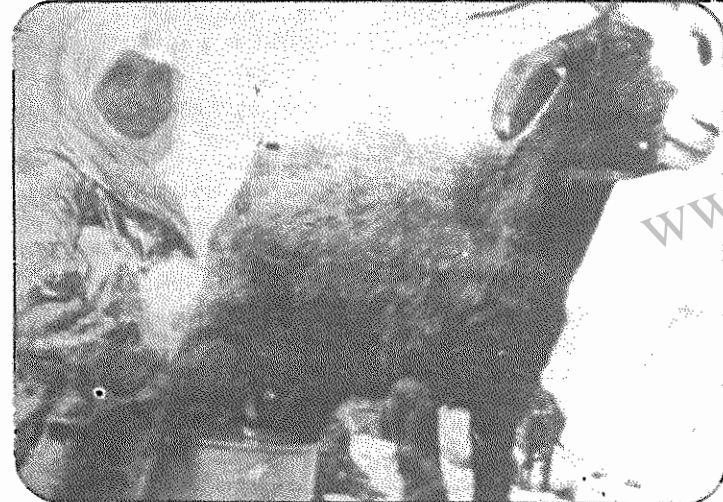
با تست اولین برف در جاده خاکی ده، رابطه شهر با ده قطع می - شود. ده از هیچ نوع امکانات رفاهی برخوردار نیست.

با یکی از دهقانان کلاته به نام آقاخان آشنا می - شویم. او برای ما درد دل می - کند:

"۲۷ سال است که دهقانی می - کنیم و در آغل گوسفند بسر می - برم. سقف اطاق آقاخان با چوب آری ساخته شده و سوراخ آغل، سبکی و استقامت تیرها را بدوش می - کند، تمام دارویدار آقاخان در این آغل جا گرفته است."

آقاخان، با چهره های سیاه و لاغر ادامه می - دهد:

"این اربابها خون ما رامیکده اند و هنوز هم می - کنند. ۵۰ سال دارم، حالا که بپر و شکسته شده ام، نمی -

دهقانان بجنورد: با جان و دل حاضریم به جنگ امریکابرویم

"اگر انقلاب پا بگیرد، به ضرر اربابها و به نفع زحمتکش ماست"

با اجرای فوری قانون واگذاری زمین، به استثمارگری بزرگ مالکان منطقه بجنورد پایان دهید!

فاطمه، زن جوان روستای قنلیش (بجنورد) که بز می - دوشد، در تابستان کار سنگین دامداری به عهده زنان ده است

توانم برای ارباب کار کنم. به این جهت می - خواهند مرا از ده بیرون کنند. آنها می - گویند که تو غریبه ای و در اینجا حق ریشه نداری، هر وقت صحبت از اصلاحات ارضی شده، پسر - های ارباب بدرفتاریشان با ما زیاد می - شود. زمان طاغوت می - خواستند مرا از ده بیرون کنند. ریختند سرم و دستم را شکستند. شکایت کردم. ولی آنها بولداری بودند و حق من ضایع شد. حالا بعد از انقلاب اینها بیشتر بدقلقی می - کنند. پارسال وقتی خسته از کار برگشتم، دیدم آغلم را خراب کرده و تیرهایش را برده اند. ولی پس از شکایت من، مجبور شدند چوپایم را بدهند. تابستان امسال که هیئت ۷ نفره آمد، من و بچه هایم رفتیم و اسم نوشتیم. ولی ارباب بهانه می - گیرد و می - خواهد ما را از ده بیرون کند.

آقاخان گفت: "زمین است که کم دهقان را راست می - کند. تاکنون چند سال نصفه کاری کرده ام. همین پارسال ۵ به یک کار می - کردم. پسر بزرگم یک هفته است که برای آنها مجانی بذر - بافی می - کند، تا بتواند ۱۰ بیوط (کیلو = ۱۶ بیوط) زمین بکیرد و بکارد. امسال که باران نامده دارانی ما ۱۰۰ من کندم است که باید با این گرانی طاقت فرسا با همین ۱۰۰ من کندم بگذرانیم."

روستای «جلف دره»

روستای جلف دره، از توابع بخش راز دارای ۲۳ خانوار جمعیت بقیه در صفحه ۷

که فقط ۲۵ خانواده در آن زندگی می - کند. خانه های روستا روی نخته سنگ عریض و طولی بنا شده اند. مردم ده به زراعت و دامداری مشغولند. کشت و برداشت محصول و دامداری مردم ده اسدایی است، و این ساعت صرهای زیادی برای آنها می - شود. دامها همواره به مرض آبله دچار می - شوند.

روستا برقی، حمام و آب لوله - کشی ندارد. آب آشامیدنی روستا از چشمه های کنار رودخانه تامین می - گردد و زمانی که سل می - آید، با از سن رفتن چشمه ها، مردم با گشتن در مسر رودخانه، باید چشمه های دیگر را برای آب آشامیدنی خود پیدا کنند.

با حدس از دهقانان جوان که صحبت می - کنیم، همگی متفق القول می - گویند:

"علاقه زیادی به درس خواندن داریم. ولی فقر و مشکلات زندگی ایجاب می - کرد که روی زمین پدرمان کار کنیم تا نان شبمان را بدست آوریم."

یکی از آنها می - گوید: "امیدوارم روزی برسد که دیگر هم سن و سالهای روستائی من بتوانند درس بخوانند و به آرزوی خود برسند." جعفرقلی، جوان ۵۰ ساله، صحبت می - کند:

"مدت ۵ سال است که جویبان اربابم شده ام. هنوز مزدم معلوم نیست. شاید اگر خوب حساب کنم، با این همه بیابان گردی و بدسراوردن شب و روز در کوه و صحرا و در تنهایی ماهی ۱۲۰۰ تومان گیرم بیاید."

"در زمستان اگر کسی مریض شود، به علت بسته بودن راه، یا باید بمیرد، یا بسوزد و بسازد."

قنبرعلی جوان می - گوید:

"بعد از انقلاب فقط تعدادی از زمیندارهای ثروتمند بودند که از انقلاب سود می - گرفتند."

ولی پس از اینکه جهاد آب لوله کشی ما را درست کرد و قول داد که به دردهایمان برسد، این خدا انقلابی ها نیز حرفی برای گفتن ندارند و ساکت شده اند. برای جنگزدگان نزدیک ۶۰۰۰ تومان پول جمع کردیم و تعدادی هم گوسفند دادیم. ما دهقانان زحمتکش ده گوی نیک داوطلب هرگونه فداکاری برای میهن عزیز و انقلاب بزرگمان هستیم. ما آماده ایم، با دستور امام، تا آخرین قطره خون خود را در راه وطن برای مبارزه با صدام آمریکایی بدهیم. الان هم از طرف سپاه پاسداران به ده ما آمده اند و داریم آموزش اسلحه می - بینیم."

اگر اهالی ده می - گویند: "ما از دولت و نهادهای انقلابی می - خواهیم تا به درد دل ما گوش دهند و خواستهای بحق ما را بر - آورده سازند. مخصوصا الان که موقع کشت پاییزه است، از جهادسازندگی تقاضای وسائل کشاورزی و امکانات کشت و تولید بیشتر را داریم."

قوش تپه و آتابای

این دو روستا در مسر روستای گوی نیک به بجنورد واقعند. این دو روستا نیز، به غیر از آب لوله کشی،

مشغولند. زمینهای ده اگر ادمی هستند.

اکثر زمینهای مرغوب ده در اختیار ۵ خانوار است. عمده مالک ده دارای ۱۵۰ هکتار زمین است. ۲۵ خانوار از اهالی بی - زمین و کم - زمین ده، طی نامه ای، از هیئت هفت نفری واگذاری زمین خواستار زمین شده - اند. بقیه اهالی خرده مالکهای کم زمین هستند.

تا قبل از پیروزی انقلاب، اهالی آب لوله کشی نداشتند. پس از انقلاب جهاد سازندگی، با همکاری مردم، دست به لوله کشی آب ده زد. با کمک دولت و ناری مردم، کار ساختن حمام نیز آغاز شد.

پارمحمد، من از پست این گاوها نان می - خورم (روستای قنلیش بجنورد)

ده دارای مدرسه ای با ۵ کلاس است که ۴ معلم در آن خدمت می - کند. وضع بهداشتی روستا بسیار ناخوشایند است. آغل دام و محل سکونت - خانه های کثیف - اکثر اهالی در یک محوطه است، که این خود باعث سرایت بسیاری از بیماریهای دامی به آنها گردیده است. مردم

سپردگان فراری و بزرگ مالکان ماندگار شده، دست از توطئه و خیانت بر - نداشتند و همچنان به کارسگی و سنگاندازی بیش پای دهقانان مستعبدیده، و خرابکاری در قوانین مصوبه جمهوری و جلوگیری از تعمیق انقلاب شکوهمندمان مشغولند.

فکودالها جسارت و بی - شرمی راه - حدی رساندند که در تیرماه ۵۹، که گروه های تحقیق هیئت هفت نفری، واگذاری زمین به روستاهای منطقه می - آمدند، با ایجاد جو تحریک و آتوب توسط عوامل خود، کار را به برخورد های مسلحانه و خونسین با دهقانان و پاسداران انقلاب کشاندند. آنها در روستاهای بخش

مانه و سلطان شهرستان بجنورد، خون به پا کردند، از جمله مریه لنگر ۲ نفر کشته داد. در روستای حیدر - آباد نیز عوامل خان محل به طرف مردم ده تیراندازی کردند و درگیری ایجاد نمودند.

هیئت هفت نفری واگذاری زمین در این منطقه مسافر شده و با بیکری نیز شروع به تحقیق کرده و حتی در مصادره زمینهای بعضی از بزرگ - مالکان نیز فاطمه فعالیت کرده است، ولی بطور کلی کار از تحقیق فراتر رفته و مرحله اصلی اجرای قانون تقسیم اراضی، یعنی عمل واگذاری زمین به دهقانان، هنوز صورت نپذیرفته است.

قابل توجه است که در این منطقه، دامداری نیز یکی از مبالغ رایج اهالی روستاهاست. ولی پس از سرنگوسی رژیم خیانتکار و وابسته پهلوی که عمدا در جهت نابودی دامداری قدم

دوسال خرابکاری ...

بقیه از صفحه ۳

گرفتند... در مدت بازدید امام موسی صدر از کشور لیبی، وی خواستار ملاقات با سرهنگ قذافی رهبر لیبی شدند، اما چون رهبر لیبی برای گشایش چند کارخانه به یکی از شهرهای لیبی... رفته بودند... از ایشان خواسته شد چند روزی منتظر بمانند... و آنگاه ترتیب ملاقات آنها داده شود... ولی امام موسی صدر ناگهان تصمیم گرفتند که به رم سفر کنند و از آنجا نیز به پاریس بروند. به همین منظور کمیته خلق مردم شعبه فرودگاه بین‌المللی طرابلس، سه صندوق برای ایشان و همراهان در هواپیمای خطوط آلیتالیا با شماره پرواز ۸۸۱ رزرو کردند... و امام موسی صدر روز پنجشنبه ۲۱ اوت ۱۹۷۸، مصادف با ۲۸ ماه مبارک رمضان ۱۳۹۸ هجری قمری، ساعت ۲۰/۱۷ دقیقه شب، فرودگاه طرابلس را ترک کردند... سفیر موریتانی در لیبی نیز بطور تصادفی در فرودگاه در سالن مخصوص مهمانان با ایشان روبرو شدند و با ایشان تماس گرفتند و وی را تا نزدیک هواپیمای بدرقه کردند... بعد از آن، مقامات ایتالیا از طرف مسئولین فرودگاه رم بیانیه رسمی به ما دادند و گفتند که آقای موسی صدر و همراهان به رم رسیده‌اند... (روزنامه اطلاعات، ۱۶ اردیبهشت ۵۸)

ابراهیم البشاری آنگاه، ضمن ارائه مدارکی دال بر خروج امام موسی صدر از لیبی، ادامه می‌دهد: "... (بعد از اعلام ماجرای ناپدید شدن) ما به سرعت کمیته تحقیقی تشکیل داده و به ایتالیا فرستادیم، چرا که امام موسی صدر دوست ماست. اما بعد از آن مقام‌های ایتالیایی به ما خبر دادند که در یکی از هتل‌های رم چندین ساک و گذرنامه‌هایی به نام این سه نفر پیدا کرده‌اند..." (همانجا)

مدیر تبلیغات خارجی لیبی، در ادامه سخنان خود، به درستی این سؤال را مطرح می‌کند که: "لیبی از این کار چه سودی می‌برد؟" (همانجا) و تأکید می‌کند که: "... زمانی که مقامات ایتالیا نتوانند مسئله آلدومورو نخست‌وزیر پیشین آن کشور را (که ترور شد) روشن نمایند، مسلم است که نمی‌توانند از جان امام موسی صدر نیز محافظت نمایند... (با این وجود) ما حاضریم کمیته‌های مشترک بین ایران و لیبی برای تحقیق و بررسی این مسئله تشکیل بدهیم... تا مسئله روشن شود..."

این توضیحات روشن و صریح یک مقام مسئول لیبیایی بود که، بعداً نیز، توسط سفیر آن کشور در تهران، بارها تکرار شده است.

دولت موقت به ایتالیا مشکوک نیست!

احتمال دوم به ایتالیا مربوط است، کشوری با حکومتی امپریالیستی، عضو پیمان "ناٹو" که در محاصره اقتصادی ایران به دستور آمریکا شرکت کرد، و خلاصه آن که منافعی با انقلاب ایران به خطر افتاده است. حال در برخورد با چنین کشوری و با آگاهی به رابطه دولت ایتالیا با دولت آمریکا، این سؤال مطرح می‌شود که: آیا ممکن نیست، مانند صدها نمونه مشابه دیگر، امپریالیسم جهانی، به سرکردگی آمریکا، برای اخلاص در روابط ایران و لیبی، جنبه جنایتی را در ایتالیا مرتکب شده باشد؟ البته اگر از موضع روزنامه‌های صهیونیستی "آیندگان" به قضیه برخورد شود، منطق - منطق صهیونیستی - حکم می‌کند که این احتمال را کاملاً کنار بگذاریم و احتمال اول را، که به سود امپریالیسم است، در نظر بگیریم. اما منطق یک انقلابی چه حکم

می‌کند؟ آیا غیر از این است که یک مسلمان انقلابی باید جانب لیبی را بگیرد و یا این که دست کم هر دو احتمال را مد نظر قرار دهد؟ نگاهی به عملکرد دولت موقت در این مورد نشان می‌دهد که دولت "گام به گام" حتی یکبار هم به احتمال دوم نیاندیشیده و بیگیرانه، فقط و فقط گناه را به گردن لیبی انداخته است! مهندس بازرگان شخصاً حتی ذره‌ای تردید نکرد که قاطعانه احتمال اول را تأیید کند:

"... با قاطعیت این سیاست اتخاذ شده در قبال لیبی را دنبال خواهم کرد. هنگامی که نخست‌وزیر لیبی در ایران بود، بسیار فشار آورد که برقراری روابط دیپلماتیک را بر من و ما تحمیل کند، ولی دست خالی بازگشت..." (اطلاعات، ۱۲ مهر ۵۸)

آیا دولت موقت نمی‌توانست به همین شدت از ادامه روابط با ایتالیا نیز، درست به همین دلیل، با قاطعیت جلوگیری کند؟ یا حداقل از ایتالیایی‌ها بازخواست کند؟ نه! آن‌ها که دست بالا "مشروطه بدون شاه" می‌خواستند، در حقیقت از بیش تصمیم‌شان را گرفته بودند، امام موسی صدر بهانه بود. قصد این بود که ایران در بین کشورهای ضد امپریالیست منزوی بماند، تا مجبور شود به "سازش با غرب" تن در دهد. به همین علت بود که دکتر یزدی، معاون نخست‌وزیر و سپس وزیر امور خارجه دولت موقت، هنوز نخست‌وزیر لیبی پای خود را بر خاک مانده‌اشته بود، "هول هولگی" اعلام کرد:

"... بین ایران و لیبی روابطی برقرار نشده..." (اطلاعات، ۱۶ اردیبهشت ۵۸)

امام خمینی: این تهمت را اجانب برای تفرقه اندازی می‌زنند

و عبدالسلام جلود، نخست‌وزیر لیبی، به خوبی و درستی این موضوع را تشریح می‌کند. او در دیدار با امام خمینی می‌گوید: "... برای قدرت‌های دشمن، ملت ایران و آقای موسی صدر اهمیت ندارد. حادثه آقای صدر حقی است که باطل از آن بهره‌برداری می‌کند. آنان نزدیک شدن ما را با یکدیگر نمی‌خواهند..." (اطلاعات، ۶ اردیبهشت ۵۸)

و امام خمینی در جواب می‌گوید: "... من هم این معنا را می‌دانم..." (همانجا) و علاقه خود را به حل مسئله امام موسی صدر به این صورت تشریح می‌کند:

"... می‌خواهم سوء تفاهمی بین ملت‌ها و دولت‌های اسلامی نباشد. این موضوع را که طرح کردم برای این است که به واسطه فعالیت شما تفاهمی بین دو دولت و دو ملت ایجاد شود و این تهمت را، که اجانب برای تفرقه‌اندازی می‌زنند، خنثی شود..." (همانجا)

نخست‌وزیر لیبی نیز در اینجا تأکید می‌کند که: "... من می‌خواهم تأکید کنم تمام مدارک را به دولت لبنان تسلیم کرده‌ایم، مبنی بر این که آقای موسی صدر از لیبی خارج و وارد رم شده است... و دولت ایتالیا به ما ابلاغ کرده که ایشان وارد کشور شده..." (همانجا)

باز هم لیبی‌ها لیبی را محکوم می‌کنند!

در برابر روشن بینی امام خمینی در قبال این قضیه، لیبی‌ها و در پشتیبانی از آن‌ها، وابستگان رژیم منحل پهلوی از هیچ کوششی برای اخلاص در روابط ایران و لیبی، زیر پوشش تحقیق در مورد امام موسی صدر، فروگذار نمی‌کنند: "... ایادی لیبی در ایران دست به تحریکات می‌زنند..." (اطلاعات - ۲۵ تیر ۵۸، از سخنان سید محمد صادق روحانی)

و یا: "... نخست‌وزیر لیبی را می‌خواستیم به عنوان گروگان در ایران نگاه داریم... سفر جلوسد نخست‌وزیر لیبی به ایران بر خلاف میل ما بود و در نظر داشتیم وی را تا زمانی که لیبی امام موسی صدر را زنده یا مرده تحویل ندهد، به عنوان گروگان نگاه داریم..." (اطلاعات - ۳۱ اردیبهشت ۵۸ از مصاحبه سید صادق روحانی)

مهندس بازرگان، رئیس دولت موقت هم با کمال افتخار اعلام می‌کند که در شرایط حساس پس از انقلاب، "با قاطعیت" از برقراری رابطه بین ایران و لیبی جلوگیری کرده است:

"... بگذارید این نکته را بگویم که علی‌رغم میل شدید و نیاز دولت لیبی برای برقراری روابط با ما، عدم موفقیت آنان در این زمینه از لحاظ بین‌المللی بسیار اهمیت دارد. آقای جلوسد هنگام مسافرتش به ایران در مورد برقراری ارتباط با لیبی تمای توأم با تهدید مینمود و اظهار داشت که ایادی صهیونیست و آمریکا مانع برقراری روابط هستند. من به صراحت گفتم خیر آقا اینطور نیست مسئله خیلی روشن مسئله امام موسی صدر است..." (اطلاعات - ۱۲ مهر ۵۸)

و همه این اخلاص‌ها در برقراری روابط دوستانه بین ایران و لیبی درست در شرایطی صورت گرفت که رهبران لیبی تمام نیروی خود را معطوف حل قضیه و ردیابی امام موسی صدر می‌کردند و حتی: "... به تقاضای دولت لیبی که عقیده دارد امام موسی صدر روز ۲۱ اوت ۱۹۷۸ با یک هواپیمای مسافربری ایتالیایی از لیبی خارج شده است..." (اطلاعات - ۲۸ بهمن ۵۸) پرونده مفقود شدن امام موسی صدر مجدداً در "دادسرای رم" به جریان افتاد.

مقامات دولت موقت حتی از سخنرانی‌های آن‌جانبی هم گام فراتر گذاشتند و بدون اطلاع مقامات لیبیایی، به اصطلاح اقدام به تشکیل یک کنفرانس در پاریس برای حل مسئله کردند. مقامات لیبیایی در این کنفرانس شرکت نکردند، آن‌ها هم به یک دلیل ساده: از آن‌ها دعوت به عمل نیامده بود! و همین‌طور از بقیه کسانی که قرار بود در این کنفرانس شرکت کنند:

"... به ابتکار ایران قرار بود کنفرانسی از سفیران ایران، الجزایر، لیبی و نمایندگان فلسطینی برای رسیدگی به مسئله ناپدید شدن امام موسی صدر در فرانسه تشکیل شود..." (اطلاعات - ۱۷ مرداد ۵۸) اما: "... سفیر لیبی گفت که از تشکیل چنین کنفرانسی در فرانسه و تاریخ آن اطلاع رسمی نداشته است... سفارتخانه‌های الجزایر و لبنان نیز اعلام کردند که... از تاریخ برگزاری آن اطلاعی ندارند..." (اطلاعات - ۱۷ مرداد ۵۸)

سفیر ایران در پاریس هم اعلام می‌کند که: "... تاریخ این کنفرانس هنوز تعیین نشده است..." (همانجا)

به سخن دیگر، قرار است کنفرانسی تشکیل شود که از وجود و ساعت و مکان آن فقط خبرگزاری فرانسه خبر دارد و همه این‌ها برای این است که این خبرگزاری امپریالیستی جنجال به راه‌اندازد که:

"لیبی در کنفرانس رسیدگی به مسئله ناپدید شدن امام موسی صدر شرکت نکرد..." (همانجا)

تلاش لیبی‌ها بعد از دولت موقت

بعد از سقوط دولت موقت، فعالیت لیبی‌ها به شکل دیگری ادامه پیدا می‌کند. هرچه جناح ضد امپریالیست حاکمیت می‌کوشد که با لیبی رابطه برقرار کند و نشان دهد که این کشور در ناپدید شدن امام موسی صدر نقشی نداشته است، لیبی‌ها سنگ می‌اندازند. مثلاً

**برقرار
بدا اتحاد
همه
نیروهای
ضد
امپریالیستی
و
دمکراتیک
ایران
در جبهه
متحد خلق**

وقتی حجت‌الاسلام خلخالی، پس از سفر به لیبی اعلام کرد که: "امام موسی صدر قربانی توطئه‌های امپریالیسم و صهیونیسم شده و به قتل رسیده است و از این نظر مسئولیتی متوجه لیبی نیست..." (کیهان - ۱۹ فروردین ۵۹) لیبی‌ها بلافاصله از زبان روزنامه بر تیراز کیهان - که در آن زمان در اختیارشان بود - تأکید کردند که:

"... برخلاف ادعای لیبی، تمام مدارک دال بر این است که امام موسی صدر خاک لیبی را ترک نکرده و هنوز در لیبی اسیر است..." (کیهان - ۳۱ اردیبهشت ۵۹)

سنگاندازی لیبی‌ها وقتی شدت می‌گیرد که ساله از خود لیبی فراتر برود و اتحاد کشورهای مترقی منطقه در دستور روز قرار بگیرد. این اتحاد، که مسلماً در جهت تأیید انقلاب ایران خواهد بود و در کشور انعکاس مثبتی در جهت اتحادنیروهای ضد امپریالیست و شناخت دوستان ایران در منطقه خواهد داشت، حتی "به ضرر سیاست‌زدگی به غرب است و لذا از نظر لیبی‌ها - باید آن را خنثی کرد. لیبی‌ها همین کار را هم می‌کنند. مثلاً روز ۲۴ فروردین ۱۳۵۹، در آستانه تشکیل کنفرانس کشورهای جبهه پایداری عرب، ناگهان اعلام شد که گروهی از ایران، به رهبری یکی از سخنگویان دولت موقت، قصد دارد به لیبی برود و به ساله امام موسی صدر رسیدگی کند. خوشبختانه حضرت آیت‌الله منتظری به موقع با این کار مخالفت و تأکید کرد که:

"... اینجانب ضمن احترام عمیق که نسبت به جناب آقای صدر قائم و ایشان از دوستان اینجانب می‌باشند، و تحقیق نسبت به امر ایشان را لازم می‌دانم، ولی تذکر می‌دهم که در شرایط حساس قطع رابطه آمریکا با ایران از طرفی و تشکیل کنفرانس سران کشورهای جبهه پایداری سوریه، الجزایر، لیبی، یمن و سازمان آزادیبخش فلسطین در لیبی، به منظور تصمیم در مقابل اسرائیل و رژیم دست - نشانده سادات از طرف دیگر، مطرح کردن موضوع فوق نتیجه‌ای جز تیره کردن روابط لیبی با ایران و برپا کردن جنجال سیاسی نخواهد داشت و حتماً به نفع آمریکا جنایتکار تمام خواهد شد..." (۲۳ فروردین ۵۹ - روزنامه‌ها)

خرابکاری بعد از ایجاد روابط با لیبی

این سیاست، که نشان دادیم چگونه از روزنامه "آیندگان" داریوش همایون و محسن پزشکیان فاشیست شروع شد و در دوران دولت موقت ادامه یافت، هنوز هم - با وجود

حمایت قاطع لیبی از ایران در جنگ با تجاوز آمریکایی رژیم صدام و اعلام این که لیبی حاضر است همه امکانات خود را در اختیار ایران بگذارد - از طرف لیبی‌ها دنبال می‌شود. مثلاً وقتی سرانجام زمینه ایجاد روابط بین ایران و کشور های مسلمان انقلابی منطقه فراهم شد و لیبی‌ها بو بردند که سد قلابی در برابر این روابط، به نیروی انقلاب در حال فرو ریختن است، خرابکاری را شدت دادند. لیبی‌ها، در کنار طرح پبایی مساله امام موسی صدر، برجسب زنگزده "وابستگی به روسیه" را برداشتند و به‌جانب این کشورها و در راس آن -

ها لیبی افتادند. "در لیبی سنگینی روسیه در حیات سیاسی این کشور غیرقابل انکار است. همگونی فراوان آراء و عقاید سیاسی و اقتصادی و نظامی جناح غالب هیات حاکمه لیبی با روسیه نیز، که در قراردادهای سیاسی، نظامی، اقتصادی، تبلیغی می‌یابد، نشانه این سنگینی نامیوم است..." (میزان ۹ مهر ۵۹)

اما سرانجام این سد هم شکست و ابتدا محمد علی رجائی نخست‌وزیر، به فرمان امام خمینی، به لیبی و الجزایر رفت و سپس حجت‌الاسلام هاشمی رفسنجانی، رئیس مجلس شورای اسلامی، از لیبی، سوریه، الجزایر و لبنان دیدار کرد. این سفرها نشان داد که ایران چگونه از دوستان واقعی خود در منطقه دور بوده، و چنان که رئیس مجلس گفت، چگونه این کشورها آماده هر نوع همکاری با ایران بوده‌اند و همان‌طور که دیدیم، مانع این همکاری هم لیبی‌ها بوده‌اند.

اما افشای این حقایق مانع ادامه سیاست لیبی‌ها نشد و آنها برای تخریب در روابط ایجاد شده، بار دیگر ساله امام موسی صدر را بیست کشیدند:

"... از آقای رفسنجانی، که به تازگی از سفر لیبی برگشته‌اند، سؤال شود که چه اطلاعاتی راجع به احوال موسی صدر به دست آورده‌اند. ما نگران سرنوشت ایشان می‌باشیم..." (میزان - ۹ آذر ۵۹)

و این نگرانی البته روشن است که در واقع از سمت‌گیری صحیح سیاست خارجی ایران است، و درست به همین دلیل، لیبی‌ها دست - بردار نیستند. به همین جهت بار دیگر در "میزان"، مورخ ۱۴ آذر ۱۳۵۹، نیم صفحه به ساله امام موسی صدر اختصاص می‌یابد.

آری، برای لیبی‌ها هیچ چیز تغییر نکرده است. همه چیز همان جا است که روز ۲۶ شهریور ۱۳۵۷ برای "آیندگان" داریوش همایون بود!

در جلسه علنی مجلس شورای اسلامی که دیروز به ریاست حجت الاسلام هاشمی رفسنجانی تشکیل شد، کلیات «لایحه راجع به وصول هزینه های حمل و نقل کالاهائی که به ترتیب ترانزیت اداری حمل می شود»، و دوفوریتی ۲ لایحه مربوط به «گروگانها» به تصویب رسید. در آغاز این جلسه، سیدفخرالدین موسوی نته گران، نماینده اردبیل، مطالبی بیان داشت، وی از جمله گفت:

«هفته می داند که انقلاب ملت ایران انقلاب مستضعفین بر علیه مستکبرین است و رهبریت این انقلاب را امام امت عهده دارد.»

وی سپس به توضیح نقش روحانیت در مبارزات مردم پرداخت و به نقش انقلابی سید جمال الدین اسدآبادی در کشورهای اسلامی در قرن نوزدهم اشاره کرد.

ناطق، آنگاه ضمن اشاره به وحدت بین اقشار مختلف مردم، گفت: «همین توحید کلمه بود که باعث پیروزی انقلاب ما شد و گسروهایی مختلف را بر علیه طاغوت و مستکبران بسیج کرد و بساط آنان را درهم ریخت.» وی در ادامه سخنان خود، ضمن هشدار در مورد اینکه دشمنان می خواهند وحدت کلمه را از بین ببرند گفت: «دشمنان بدانند، اختلاف سلیقه روسا باعث اختلاف ایده و عقیده نخواهد شد. همه به جمهوری اسلامی و رهبری امام معتقدند و همه گفته اند: استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی.»

وی سپس به اصطلاح مستضعف و مستکبر اشاره کرد و از نمایندگان مجلس خواست که معیار مستضعف و مستکبر را روشن کنند تا مورد سوء استفاده قرار نگیرد. ناطق به مسأله پاکسازی نیز اشاره کرد و گفت: «ای بسا آنان که باید پاکسازی می شدند، هنوز هستند و بعضی ها که لیاقت کار را داشتند و باید می ماندند، پاکسازی شدند.» وی در پایان، درباره حوزه فائزیه اش توضیحاتی داد و از دولت خواست که اردبیل به استان تبدیل شود. دومین ناطق رفعیان بود، وی از

در جلسه علنی دیروز مجلس:

کنفرانس سران اسلامی را امریکا تدارک دیده و ضیاء الحق پادوئی آنرا می کند

* کنفرانس سران اسلامی برای سرکوب انقلاب ایران است.

* انقلاب ملت ایران، انقلاب مستضعفین علیه مستکبرین است.

کسانی که در حرف دعوت به وحدت می کنند، ولی در عمل به تفرقه و تشتت دامن می زنند، انتقاد کرد و از همه خواست که «حرمت قانون اساسی را، که خوبیهای شهدای ماست»، حفظ کنند.

سازگارتواد، یکی از نمایندگان استان فارس، آخرین ناطق پیش از دستور بود. وی ضمن اشاره به سفر خود به حوزه انتخابیه اش گفت:

«در این سفر متوجه شدم که بار انقلاب بدوش همین مستضعفین است که یاوران امام هستند. آنها در صحنه های نبرد می جنگند و در مزارع چون سریزان استقلال اقتصادی برای این مملکت تلاش و کوشش می کنند. آنها بسا مشکلات سوخت و روغن و نبود وسایل نقلیه عمومی مواجه بوده و هستند، اما موقعی که شرایط انقلاب و موضع استکبار جهانی را در مقابل انقلاب برای آنها بازگو می کردیم، می گفتند: ما شره داریم مسائل رفاهی خودمان را مطرح کنیم.»

وی سپس گفت: «در مقابل این ایثارها و حمایتیکه کشاورزان و روستائیان ما دارند، تجدیده ای از ملاکین درست شده و اسم آنها گذاشته اند شورای کشاورزی. اینها در عرشان یک هکتار زمین هم کشت نکرده اند و نمی توانند یک هکتار برنج را عمل یاورند. آمده اند یکی از بهترین خیابانهای تهران دفتر

گرفته اند و هر روز مزاحم علمای عظیم ما می شوند. تلگراف می زنند، نامه می نویسند و تلاش دارند تا منافع خودشان را از این راه بدمت یاورند. مگر این علمای ما اینهمه ترویج جهاد و ایثار و شهادت نمی کنند؟ چرا (مالکین) یکی از اینها را بگوش نمی خردند و فقط مسائل و منافع مادی شان را صبح تا شام بوسه تلگرافهای کذائی مطرح می کنند؟»

ناطق ضمن هشدار به دولت در مورد وضع بحرانی کشاورزی و خدماتی استان فارس، از دولت خواست تا هر چه زودتر فکری برای مشکلات این منطقه بکند تا باعث ضایعات و خرابی در بهار آینده نشود.

وی سپس گفت: «ما در این انقلاب می فهمیم که یاران امام همینها هستند (مستضعفین) و بار انقلاب بدوش اینهاست. پس مجلس و دولت و ما باید تلاش کنیم ترسانت خود را در برابر این محرومیتها بطور کامل انجام دهیم، زیرا آنها به این خدمات نیاز دارند و امام در اولین روز هم این مسأله را به ما تذکر دادند.» سازگارتواد سپس به هجوم سریزان فرانسوی به آفریقای مرکزی اشاره کرد و گفت: «اینها برای کشتار مسلمانان آگاه و انقلابی به آنجا عزیمت کرده اند.

هجوم، سنت جاری استکبار جهانی شده است و ما نمی توانیم در مقابل این تهاجم ها ساکت باشیم.»

سازگارتواد سپس به کنفرانس سران اسلامی اشاره کرد و گفت: «این کنفرانس را آمریکا تدارک دیده و ضیاء الحق پادوئی آنرا می کند. ما وظیفه داریم به عنوان امت اسلامی و برای دفاع از انقلاب اسلامی ماهیت این کنفرانس را افشاء کنیم.»

وی در ادامه سخنانش گفت: «این کنفرانس برای سرکوبی انقلاب اسلامی ایران در سطح خاورمیانه و کشورهای آفریقائی است.»

وی در پایان پیشنهاد کرد که مجلس با آیت الله منتظری روابط و ملاقاتهای بیشتری داشته باشد و از ریاست مجلس، حجت الاسلام هاشمی رفسنجانی، خواست که گزارش ملاقاتهایش با شخصیتهای خارجی را به مجلس ارائه دهد.

پس از سخنان پیش از دستور نمایندگان، مجلس وارد دستور شد. ابتدا لایحه مربوط به وصول هزینه های حمل و نقل کالاهائی، که به ترتیب ترانزیت اداری حمل می شود مطرح گردید. کلیات این لایحه پس از بحث و بررسی به تصویب رسید.

سپس دو لایحه دوفوریتی مربوط به «گروگانها» توسط مهینس بهزاد نویی، وزیر مشاور در امور اجرائی، به مجلس ارائه شد. (متن این دو لایحه جداگانه در همین صفحه چاپ شده است).

احمد سلامتیان نماینده اصفهان به عنوان مخالف این لایحه و حجت الاسلام محلاتی به عنوان موافق آن صحبت کردند سپس رای گیری بعمل آمد و بتصویب رسید.

آنگاه ریاست مجلس اعلام تنفس کرد و پس از آن مجلس جلسه غیرعلنی داشت.

جلسه بعدی امروز ساعت ۸ صبح تشکیل می شود و در آن، از جمله درباره مفاد همین لایحه، بحث خواهد شد.

لوايح دوفوریتی دولت در مورد «گروگانها»

۱- لایحه دوفوریتی راجع به حمل و فصل اختلافات مالی و حقوقی جمهوری اسلامی ایران با دولت آمریکا:

«ماده واحده - بدولت اجازه داده می شود که در مورد اختلافات مالی و حقوقی دولت جمهوری اسلامی ایران با دولت آمریکا، از طریق داوری مرضی الطرفین، اقدام و اختلافات مذکور را حل و فصل نماید.»

۲- لایحه راجع به بازپس گرفتن اموال شاه معدوم و بستگان نزدیک وی:

«ماده واحده - نظریاتیکه اموال شاه معدوم و بستگان نزدیک وی طبق لیست پیوست از غارت اموال ملت ایران بدمت آمده است، به موجب این قانون دارائی آنان ملی اعلام می گردد و دولت موظف است نسبت به بازپس گرفتن این اموال در هر جا که باشد و نزد هر کسی که باشد، اقدام لازم معمول دارد.»

منطقه بجنورد از جمله مناطق مساعد جهت پرورش دام است. درصد قابل توجهی از روستائیان به دامپروری مشغولند. در بخش شمالی بجنورد، راز و جگرگان را می توان نمونه آورد. این منطقه کوهستانی حدود ۵۵۰۰۰ نفر جمعیت دارد. تعداد دامهای منطقه بطور متوسط بیش از ۸۰۰۰ راس گاو و ۱۳۰۰۰ راس گوسفند است. این امر جدی در خور توجهی جدی سز هست. مقامات مسئول و ارگانهای انقلابی، با ایجاد مراکز توسعه پرورش دام و با پرداختن وامهای مناسب به دامپروران کوچک و زحمتکش باید از طرفی باعث رونق کار آنها شوند و از طرف دیگر در امر خودکفایی میهنان در تولید دام و گوشت و محصولات دامی، کوشا باشند. بعلاوه، جهاد سازندگی و ارگانهای انقلابی باید با امکانات هر چه بیشتری به کمک این کوخ نشینان واقعی بشتابند. روستائیان سربازان اصلی پشت جبهه اند. آنها می توانند با کشت و تولید بیشتر پشت جبهه را مستحکم سازند. زحمتکشان روستاهای بجنورد از هیچ نوع فداکاری با رژیم جنایتکار صدام امیرالایسم آمریکا دریغ ندارند. باید سلاح آنها را برا ساخت.

نیاز یک جامعه است و باید آویزه گوش مقامات مسئول مملکتی گردد. انجام اصلاحات ارضی بنیادی و واقعی به سود دهقانان زحمتکش، نیاز جامعه و ضرورت انقلاب ضد امپریالیستی و خلقی ماست. این خواست عمده و به حق یکی از بزرگترین بخشها و پرجمعیت ترین زحمتکشان میهن ماست. هم آنها هستند که هشدار می دهند و می گویند: «بعد از انقلاب اربابها بیشتر بدقلقی می کنند.»

قانون واگذاری زمین، اکثریت مطلق دهقانان بی زمین و کم زمین منطقه بجنورد را شامل می شود. دهقانان زحمتکش آگاه هستند که واگذاری زمین حق مسلم و قانونی آنهاست و آنها که به دروغ شرع مقدس اسلام را بهانه می کنند و آن را حامی بزرگ مالکی وانمود می سازند به اسلام راستین توهین می کنند. فئودالها دشمن انقلاب و مزدوران امپریالیسم اند. شایعه افکنان و لیبرالها و روحانی نمایان سنگ انداز مخالف زحمتکشان و اسلام واقعیند. منافع انقلاب به خصوص در شمال خراسان، ایجاب می کند که هیئت های هفت نفری واگذاری زمین قطعاً عمل کنند.

بنا به گفته آقای ولدپور، عضو شورای ده، حدود ۳۰۰ هکتار زمین دارد، فردی است که هیئت های هفت نفری را «کمونیست» می داند! او هنگام مراجعه گروه تحقیق، به این بهانه، از صورت دادن اموال و املاک خود به آنها خودداری کرد. این فرد حتی هنگامی که گروه تحقیق با چند پاسدار به خانه اش مراجعه کردند، با ایجاد درگیری با آنها، یکی از پاسداران را با چماق زخمی کرد. اهالی روستا جهت اعتراض به این حرکت زشت، به شهر آمدند. ضمن

تجمع جلو دادگستری بجنورد، شعار می دادند که: فئودال اعدام باید گردد.»

دهقانان زحمتکش روستا چشم امید خود را به هیئت هفت نفری واگذاری زمین و دیگر نهادهای انقلابی دوخته اند.

x x x x

آری: «زمین است که کم دهقان را راست می کند.» این فریاد یک دهقان است، دهقانی که زیر بار زحمت و رنج شکسته شده است. این فریاد پر درد، بیان

امیدواری روستائیان گردیده است. دهقانان و دامپروران زحمتکش جلف دره همانطور که برای پیروزی انقلاب مبارزه کرده اند، اکنون نیز حاضرند در جبهه جنگ علیه دشمن آمریکایی بجنگند و از هیچ نوع کندی به جنگ زدگان نیز دریغ ندارند. روستائیان می گویند: «ما می خواهیم که دولت به نیازهای اساسی ما در مورد وسایل کشاورزی و احتیاجاتمان در زمینه دامپروری توجه جدی کند.»

روستای «قاضی» از توابع بخش مانه و سملقان

این بار به روستای دیگری بازم می نام «قاضی» آشنا می شویم. با این تفاوت که، این روستا از توابع بخش مانه و سملقان بجنورد است. این روستا با جمعیت ۳۰۰ خانوار، در فاصله ۶۰ کیلومتری بجنورد قرار دارد.

اکثریت دهقانان روستا، بی زمین و کم زمین هستند. زمینهای یکی از بزرگ مالکان، که در حدود ۵۰۰ هکتار بود، سال گذشته توسط دهقانان مصادره و کشت گردید. یکی از دیگر مالکان عمده ده، که

دهقانان بجنورد...

بقیه از صفحه ۵ است. اهالی روستا را اکثراً مهاجران بیرجندی تشکیل می دهند. از این عده فقط ۴ خانوار زمین دارند و بقیه زندگی را از راه کارگری در شهرها و چوپانی در روستاها می گذرانند. بعضی ها نیز با شرایط نصفه کاری روی زمین دیگران به کار می پردازند. جلف دره در مسیر جاده راز به حومه قرار گرفته و جاده آن نازکی توسط جهاد سازندگی هموار شده است.

کشت عمده اهالی روستا به صورت دیم است، زمین های آبی ده در پایین ده قرار دارند که سابقاً توسط رودخانه مشروب می شد، ولی بر اثر شسته شدن مسیر رودخانه، به علت سیل، سطح آب پایین تر از سطح زمین رفته و به این جهت اهالی باهمیاری ۳ موتور آب خریداری کرده اند. آب آشامیدنی جلف دره غیر بهداشتی و اغلب گل آلود است. حمام ده قدیمی و غیر بهداشتی است. برق و امکانات درمانی نیز وجود ندارد. تا کنون دامهای محل توسط جهاد سازندگی بجنورد واکسینه شده اند. این امر باعث خوشحالی و

اعمال خلاف قانون، نه فقط به استقرار نظم انقلابی و به بالا رفتن حیثیت و اعتبار جمهوری اسلامی ایران کمک خواهد کرد، بلکه رفع محدودیت از فعالیت سازمانهای سیاسی انقلابی نظیر حزب توده ایران، بدون تردید بسود انقلاب و جمهوری اسلامی ایران خواهد بود.

هم به «مراجع قضائی» مراجعه خواهیم کرد و برای استرداد دفاتر خویش خواهیم کوشید، ولی امیدواریم که مسئولین و مراجع قضائی جمهوری اسلامی ایران نیز در تحقق اظهارات قانونی و منطقی خود بکوشند، زیرا نباید تردید داشت که اجرای قانون و جلوگیری از

ولی متأسفانه عدم تحقق این اظهارات، صرف نظر از آنکه باعث جری شدن عناصر و گروههای غیرمسئول و مشکوک میشود، به اعتبار جمهوری اسلامی ایران در میان مردم نیز ضربات جدی وارد میسازد. همانگونه که آقای مهینس میرسلیم توصیه کرده اند، ما باز

اشغال شده حزب توده ایران، بارها و بارها به «مراجع قضائی» مراجعه و شکایت کرده اند و تمامی راههای پیشنهادی مسئولان امر را برای استرداد این اماکن، بکار بسته اند، اما متأسفانه هنوز، علیرغم تلاشهای یبکی و چند ماهه، حکم «رفع تصرف عدوانی» از دفاتر حزب توده ایران و

دفاتر حزب...

بقیه از صفحه ۱ مسئول و گروههای مشکوک و اشناس، میگذرد و هنوز اقدامی جدی برای باز پس دادن آنها عمل نیامده است. طی این ۶ ماه، مسئولان حزب توده ایران و صاحبان مراکز

هفته گذشته، در پی دیدار اولدیه، رئیس جمهور چاد، از لیبی، اعلامیه مشترکی انتشار یافت که، دو کشور نامبرده در آن قصد خود را مبنی بر آغاز اقداماتی برای تأمین وحدت چاد و لیبی اعلام داشتند.

اعلامیه مشترک چاد و لیبی بیدرتنگ کارزار دیپلماتیک، نظامی و تبلیغاتی بسیاری از کشورهای امپریالیستی و رژیم‌های سرسپرده آنها را برانگیخت.

برای نمونه، دولت ایالات متحده آمریکا، از زبان یکی از سخنگویان وزارت خارجه، از تصمیم چاد و لیبی ابراز «نگرانی» کرد؛ این سخنگو بویژه ناخشنودی آمریکا را از «حضور نیروهای نظامی لیبی در چاد» اعلام داشت و «آنها مغایر با مصوبات سازمان وحدت آفریقا» دانست!

بهمین مناسبت رژیم خیانتکار سادات، مناسبات دیپلماتیک خود را با چاد قطع کرد و تفسیر رادیو قاهره تصمیمات مشترک چاد و لیبی را موجب «افزایش خطر نفوذ شوروی در منطقه» خواند!

از سوی دیگر، وزارت خارجه فرانسه «پیمان وحدت» دو کشور لیبی و چاد را «محرک» کرد و اعلام داشت که آنها «معتبر نمی‌شناسد»؛ فزون بر این، دولت فرانسه در چند روز گذشته به تقویت نیروها و تجهیزات نظامی خود در «جمهوری مرکزی آفریقا» پرداخته است و به گفته «خبرگزاری فرانسه»، پایگاه‌های خود را در آفریقا گسترش خواهد بخشید. این اقدام امپریالیسم فرانسه، بلافاصله با تأیید انور سادات خائن روبرو شد. وی فرانسه را به مداخله آشکار در چاد فراخواند.

بدین ترتیب، تصمیم دو کشور مستقل لیبی و چاد، مبنی بر توسعه روابط خود و هماهنگی استراتژیک میان سیاست آنها «نگرانی»، «مخالفت»، «خشم» و «مقابله نظامی»

وحدت چاد و لیبی گام تازه‌ای در راه مبارزه با نواستعمار

خارج ایالات متحده آمریکا از حضور نیروهای نظامی لیبی در چاد باصطلاح «ناخشنودی» است، ولی از مداخله نظامی پایدار همپیمانان خود، بویژه فرانسه، در چاد تاکنون ابراز «ناخشنودی» نکرده است.

همین چندی پیش بود که احد اصیل، وزیر خارجه چاد، برای چندمین بار «مداخله نیروهای خارجی، از جمله استعمارگران فرانسه» را مسئول رویدادهای چاد خواند، که «ارتش شمال» هابر را تسلیح و تجهیز می‌کنند. علاوه بر این، چند هفته پیش خود خبرگزاری امپریالیستی، از داکار، پایتخت سنگال، گزارش دادند که گروهی از لژیونرهای خارجی، از جمهوری فدرال آلمان، ایتالیا و بریتانیا، در میان سپاهیان حسن هابر می‌جنگند و صدها تن از آنها در ۶۰ کیلومتری نجامنا مستقر شده‌اند.

تکلیف انور سادات هم که معلوم است. وی میکوشد تا برای استوار خیانتهای پزرگ خود به جنبش آزادی‌بخش عرب، بخصوص نهضت مقاومت فلسطین، همه‌جای دکومنیسم و «اتحاد شوروی» را بمیان آورد. وی در حالیکه از «مداخله نظامی لیبی»، دم میزند، ماهیاست که خود، بجای مقابله با اسرائیل، نیروهای مسلح خویش را در مرز لیبی متمرکز ساخته است!

از سوی دیگر، مصر اکنون بیکی از بزرگترین پایگاه‌های تجاوز امپریالیسم آمریکا علیه کشورهای مستقل منطقه، از جمله جمهوری اسلامی ایران، مبدل شده است. اما وقیحانه‌تر از همه، موضعگیری امپریالیسم فرانسه است. فرانسه که سالها استعمار ننگین آن، مردم چاد را از هرگونه حق آزادی و تعیین سرنوشت خویش محروم می‌داشت و به ستبرترین چپاولگریها علیه آنها دست

امپریالیست‌ها و نوکران آنها را برمی‌انگیزد، در حالیکه قاعدتا چنین تصمیمی تنها به دو کشور لیبی و چاد مربوط می‌شود و «ظاهراً» معلوم نیست که چرا امپریالیسم و سرسپردگان آن بناگاه چنین برآشفته گردیده‌اند.

همان آمریکائی، که اینک از وحدت استراتژیک میان لیبی و چاد ابراز «نگرانی» میکند، بویژه در ماه‌های اخیر، با فعالیت‌های تشنه‌فزایانه خود در «شاخ آفریقا» و تقویت پایگاه‌های خویش در سومالی، نگرانی راستین خلق‌های این منطقه را برانگیخته است. از سوی دیگر، معلوم نیست که چطور سخنگوی وزارت

میزد، بیست سال پیش مجبور شد که به استقلال سیاسی چاد تن در دهد. اما از آن هنگام تاکنون، امپریالیسم فرانسه برای پیشبرد سیاست نواستعماری خود، بخشها، قشرها و قبایل گوناگون چاد را بجان یکدیگر انداخته است.

مسئولیت اصلی جنگ خانگی، که نزدیک به سه سال است در چاد بیداد میکند، متوجه استعمارگران فرانسوی است. در جریان این جنگ خانگی و ستیزه‌های دامنه‌دار، تاکنون ده‌ها هزارتن از مردم چاد کشته، بی‌خانمان و آواره شده‌اند. طبق آمار، اسلحها تنها در عرض دو ماه و آنهم فقط در نجامنا، پایتخت چاد، دو هزار نفر بهلاکت رسیدند.

شکست‌انگیز نیست که دولت فرانسه «پیمان وحدت» لیبی و چاد را «معتبر» نمی‌شناسد. در تابستان سال ۱۳۵۸، در لاگوس، پایتخت نیجریه، کنفرانسی برگزار شد که نمایندگان یازده گروه مختلف نظامی - سیاسی چاد و کشورهای همسایه در آن شرکت کردند. «کنفرانس لاگوس»، از جمله، فرانسه را فراخواند که نیروهای خود را بطور کامل از چاد خارج سازد. فرانسه هنوز که هنوز است از اجرای این تصمیم خودداری می‌ورزد.

چنین می‌نماید که امپریالیسم فرانسه بار دیگر قصد دارد که نقش «واندارم آفریقا» را بازی کند. تهدیدات امپریالیست‌های فرانسه درباره چاد مداخلات استقلال‌شکنانه و تجاوز - کارانه آنها را در ماجراجویی «شباب» به یاد می‌آورد.

ولی مسلم است که خلق‌های آفریقا، همان طور که خود را از اسارت استعمار کهن آزاد کردند، زنجیر اسارت نواستعمار را نیز خواهند گسست. وحدت چاد و لیبی گام تازه‌ای است در راه مبارزه با نواستعمار.

نبرد انقلابیون السالوادور اوج تازه‌ای میگیرد

پیش از ۵ شهر تحت کنترل نیروهای مسلح انقلابی السالوادور در آمده است

بزرگی يك دولت خلقی با شرکت تمامی نیروهای انقلابی تشکیل خواهد شد.

نیروهای مسلح خلق السالوادور تهاجم گسترده خود را در جهت سرنگونی رژیم فاشیستی وابسته به امپریالیسم آمریکا در سراسر السالوادور، با شدت هرچه تمامتر، ادامه می‌دهند. انقلابیون تاکنون توانسته‌اند قسمتهای مهمی از کشور را از تسلط مزدوران خارج کنند. نیروهای انقلابی همچنین بزرگی، با تشکیل يك دولت جدید خلقی، فعالیت‌های خود را در جهت اعمال حاکمیت خلق اوج تازه‌ای خواهند بخشید.

نیروهای انقلابی جنبه آزادیبخش ملی به نبرد علیه نیروهای دولتی السالوادور در سراسر کشور ادامه می‌دهند. اعلامیه جنبه آزادیبخش ملی، که از «راديو آزادی»، ارگان انقلابیون السالوادور، که در نواحی آزاد شده کشور برنامه پخش می‌کند، حاکمیت که نیروهای میسین‌دوست، شهر «سانته آنا»، دومین شهر بزرگ السالوادور، را تصرف کرده و شهر «چالانتانگو»، مرکز يك ایالت، را نیز تحت کنترل خود درآورده‌اند.

جنگ در مرکز سان سالوادور، همچنان ادامه دارد و برائرس عملیات موفقیت‌آمیز نیروهای میسین‌دوست، در پایگاه نظامی «ایلو پانکو»، اکثر هواپیماها و هلی‌کوپترها آسیب دیده‌اند. براساس گزارش رادیوهای کشورهای آمریکای مرکزی، بیش از ۵۰ شهر تحت کنترل نیروهای انقلابی درآمده است.

در همانحال جنبه آزادیبخش ملی، با انتشار اعلامیه‌ای در سان سالوادور، اعلام کرد که بزرگی يك دولت خلقی جدید را معرفی خواهد کرد. در این اعلامیه، هدفهای اصلی برنامه دولت انقلابی آینده السالوادور تشریح شده است. مهمترین هدف دولت انقلابی، دفاع از استقلال ملی و منافع توده‌های مردم خواهد بود. همچنین دولت جدید قصد اجرای اصلاحات اساسی را به منظور تضمین برابری مردم در زمینه‌های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی دارد. در زمینه سیاست خارجی، دولت تازه از سیاست غیرمتعهد پیروی می‌کند و خواستار

وزیر فرهنگ افغانستان:

در صورت پیروزی توطئه امپریالیسم در افغانستان، انقلاب ضدامپریالیستی ایران سرکوب می‌شود

عبدالمجید سربلند، وزیر فرهنگ افغانستان، گفت:

«امپریالیسم آمریکا توطئه وسیعی را، که هدف آن به‌راه انداختن يك جنگ منطقه‌ای پدافنده در کشورهای اسلامی بود، طرح کرده بود.»

وی ضمن اشاره به هندستی چین، پاکستان، عربستان و اسرائیل در این توطئه گفت:

«آمریکاییان از افغانستان اجرای توطئه را آغاز و به‌وزارت آن، اقدامهایی در جهت محاصره منطقه شروع کردند.»

وزیر فرهنگ افغانستان افزود:

برای مقابله با تجاوز نظامی آمریکا، تمام خلق باید از نظر نظامی مجهز شود

نامه مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

دارنده امتیاز و مدیر مسئول: منوچهر بهزادی خیابان ۱۶ آذر شماره ۶۸ (دفتر نامه مردم) هنوز در اختیار نامه مردم نیست

NAMEH MARDOM

No. 418 13 January 1981

Price: West-Germany 0.80 DM, France 2 Fr., Austria 8 Sch., England 20 P., Belgium 10 Fr., Italy 350 L., U.S.A. 40 Cts, Sweden 1.50 Skr.

خوانندگان گرامی نامه مردم و همه مقامات دولتی و غیر دولتی میتوانند به آدرسی زیر با نامه مردم مکاتبه کنند:

صندوق پستی ۴۱/۳۵۵۹، منقلقه ۱۴ پستی تهران

مقدمات اجرای طرح انقلابی اصلاحات ارضی در زیمبابوه به سرعت آماده میشود

در پی اعلام رابرت موگابه، نخست‌وزیر زیمبابوه، مبنی بر اعطای زمین به صدها هزار تن از کشاورزان محروم کشور، مقدمات اجرای این طرح فراهم میشود.

رابرت موگابه، هفته گذشته، در مصاحبه با روزنامه «هرالد»، چاپ سالیسبوری، اعلام کرد: «دولت بزرگی طرح مربوط به تقسیم اراضی زمینداران بزرگ را میان صدها هزارتن از کشاورزان محروم سیاه‌پوست آماده می‌کند.»

موگابه گفت: «توجه به کشاورزان از اولویت‌های دولت است و عدم رسیدگی به این مسئله، اوضاع کشور را، که با خطر توطئه خارجی و بویژه رژیم نژادپرست، آفریقای جنوبی روبرو است، انفجار آمیز می‌سازد.»

گزارش‌های رسیده از سالیسبوری نشان میدهد که مقدمات اجرای این طرح انقلابی به سرعت آماده می‌شود. با اجرای این طرح، کشاورزان زیمبابوه وارد دوران تازه‌ای از زندگی خود می‌شوند. همچنین بنابه تصمیم دولت، مقررات تازه‌ای در مورد سرمایه‌گذاران وضع خواهد شد.